

VLAAMSE RAAD

ZITTING 19804981

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

14 APRIL 1981

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)	
Minister van Nationale Opvoeding (W. Calewaert)	212
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	212
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	213
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (P. Akkermans)	218
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	222
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	223
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	223
II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 63, 6)	
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	229
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMEN- TAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)	
Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle)	229
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. De Backer-Van Ocken) . .	231
Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap (R. Steyaert)	234

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 3 en 4)

MINISTER VAN NATIONALE OPVOEDING (W. CALEWAERT)

Vraag nr. 7
van 4 februari 1981
van de heer P. BREYNE

Vlaamse scholen te Brussel — Aangepast onderwijs voor migrantenkinderen

Het zal u wellicht niet onbekend zijn dat bepaalde onthaalcentra voor jonge migranten in de Brusselse agglomeratie het initiatief hebben genomen om in Vlaamse scholen te Brussel speciale leerprogramma's voor migrantenkinderen te doen inschakelen. Onderhandelingen hiertoe met de verschillende onderwijsnetten lijken gunstig te evolueren.

De gedane voorstellen hebben een progressieve en geleidelijke inschakeling van de migrantenkinderen in het Nederlandstalig onderwijs op het oog. Dageelijkse biculturele projecten lopen reeds in diverse andere EEG-landen en hebben onbetwistbaar gunstige resultaten.

In ieder geval zouden deze initiatieven een nieuwe impuls kunnen geven aan het Vlaams onderwijs te Brussel en zouden meteen een belangrijke bijdrage leveren voor een reële en adequate integratie van alle bevolkingsgroepen in Brussel.

Mag ik van de geachte Minister vernemen welke maatregelen hij op het oog heeft om dergelijke projecten mogelijk te maken en te bevorderen (ik denk o.m. aan de aanpassing van de programma's en methodes, de mogelijkheid van inschakeling van buitenlandse leerkrachten, specifieke subsidiëring-normen, bijscholingsmogelijkheden voor leerkrachten, enz.).

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (G. GEENS).

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat diverse projecten op het gebied van bicultureel onderwijs, zowel op initiatief van de overheid als van sommige ondergeschikte besturen, in een experimenteel stadium verkeren, en dus uiteraard voorlopig niet vatbaar zijn voor uitbreiding bij wege van algemene maatregel.

Zodra de resultaten van deze experimenten wijzen op positieve ontwikkelingen ter zake kunnen deze experimentele regelingen uitgebreid worden, zowel voor de scholen van de Brusselse agglomeratie als voor andere grote agglomeraties met een hoog immigratiepercentage onder de bevolking.

Het definitief omzetten van de opgedane ervaringen in duurzame regelingen vergt talrijke aanpassingen op wettelijk en reglementair gebied, zodat de invoering van de door het geachte lid gesuggereerde maatregelen, die ofwel reeds in de experimenten ingeschakeld zijn of overwogen worden, wel enige tijd in beslag nemen.

Het zal het geachte lid echter ook niet ontgaan dat tewerkstelling van vreemde leerkrachten reeds geruime tijd mogelijk is, dank zij de mogelijkheid die de Minister van Nationale Opvoeding heeft om af te wijken van het nationaliteitsvereiste daar waar geen Belgen voorhanden zijn om het betrokken ambt waar te nemen, zowel voor de benoeming in het rijksonderwijs als voor de subsidiëring en de erkenning van vaste benoeming in de gesubsidieerde sector.

Door de inschakeling van „recyclage-uren” in de opdrachten van de leerkrachten behoren de bijscholingsmogelijkheden reeds tot de realiteit, wat het secundair onderwijs van het type 1 aangaat.

Ook in het kader van bilaterale onderhandelingen wordt samen met de overheden van de betrokken immigranten de problemen die zich stellen voor hun onderdanen onderzocht en de oplossingen ervoor uitgewerkt.

Niettegenstaande de zware budgettaire beperkingen die ons worden opgelegd, blijft mijn aandacht gevestigd op de migrantenproblemen inzake onderwijs.

Met belangstelling heb ik kennis genomen van een projectvoorstel „Bi-cultureel onderwijs in Brussel”, dat niet enkel onderwijskundige doelstellingen nastreeft, maar ook sterk sociaal gericht is. Een concrete bijdrage van Nationale Opvoeding ligt in het aanvaarden van het BTK-project nr. 12 179 „Onderwijsverbetering — Het uitbouwen van een geformuleerd curricula voor beroepsvoorbereidend onderwijs aan migrantenjongeren.”

Tenslotte kan ik er op wijzen dat binnen de Vlaamse Executieve zeer spoedig een „Adviescommissie onderwijsproblematiek migranten” zal worden geïnstalleerd. Deze commissie zal dan de officieuze werkgroep, die sinds het schooljaar 1977-1978 van nabij de onderwijsproblematiek betreffende migranten volgde, vervangen. Via deze commissie zullen de diverse maatregelen, die door het geachte lid in het laatste deel van zijn vraag worden vermeld, worden onderzocht en waar mogelijk in concrete vorm worden verwerkt.

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 89
van 16 maart 1981
van mevrouw J. ADRIAENSENS

Gemeentebegroting — Beoordeling van een gemeentebeleid

Bij de vraag nr. 220 van de heer Desutter dd. 27.5.1980 (Vragen en Antwoorden nr. 34 dd. 24.6.1980) en het antwoord van de Minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen, destijds bevoegd voor deze materie, wens ik volgende bijkomende vraag te stellen.

Tot het ontwerp van begroting dat aan de hogere overheid wordt voorgelegd, behoren nog andere rubrieken, die ook voor het gemeenteraadslid uiterst belangrijk zijn voor de beoordeling van een gemeentebegroting. Te weten :

- de tabel van de gemeenteleningen;
- de samenvatting van de tabel der gemeenteleningen;
- de tabel van de in het vooruitzicht gestelde werken en leningen;
- de evolutie van de gemeenteschuld;
- de naamlijst van de tijdens het dienstjaar uit te voeren investeringen ;
- de personeelslijst.

Kan de geachte Minister mij mededelen via de weg van Parlementaire Vragen en Antwoorden of deze informatie al dan niet aan de gemeenteraadsliden moet worden bezorgd ter gelegenheid van de bespreking van de begroting?

M.a.w. dient het exemplaar van de begroting dat aan de gemeenteraadsliden wordt bezorgd uiterlijk zeven dagen vóór de dag van de vergadering volkomen identiek te zijn aan het begrotingsdocument dat ter goedkeuring aan de hogere overheid wordt overgemaakt.

Antwoord

Met betrekking tot het model van begroting en bij horende bescheiden, voor te leggen aan de gemeenteraadsliden bij toepassing van het artikel 70 van de gemeentewet, kan ik U voorlopig slechts verwijzen naar de antwoorden, verstrekt door mijn geachte ambtsvoorgangers op de parlementaire vragen :

- nr. 95 dd. 18 februari 1979 van de h. VAN KEIRSBILCK, Volksvertegenwoordiger,
- nr. 66 dd. 28 november 1979 van de h. VAN DE VELDE, Volksvertegenwoordiger,
- nr. 57 dd. 25 januari 1980 van de h. PEDE, Senator.

Ik doe wel door mijn diensten nagaan of er geen aanleiding toe bestaat om het tot nu toe ingenomen standpunt te herzien.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 57
van 5 december 1980
van de heer C. DE CLERCQ

Sociale Woningen — Suppletaire aftrek

Het koninklijk besluit van 14 december 1979 voorziet o.m. een inkomensgrens voor de toelaatbaar-

heid voor een sociale huurwoning (per 1 oktober: 5 13.000,— F zonder kinderen).

Wanneer de toewijzing in 1980 geschiedt dienen de inkomsten 1978 in aanmerking genomen. Voor gehuwden geschiedt dit mits voorlegging van het aanslagbiljet dienstjaar 1979 — inkomsten 1978. Voor personen die in 1978 nog niet gehuwd waren dienen de persoonlijke aanslagbiljetten voorgelegd.

Feit is dat deze laatste categorie van personen inzake vaststelling van de inkomens benadeeld wordt t.a.v. de gehuwden. Inderdaad, deze laatsten, ingeval van medewerkende echtgenote, genieten een supplementaire aftrek van 56.000,— F.

Het komt mij dan ook als rechtvaardig voor dat dezelfde maatregel zou gelden voor de personen nog niet in 1978 gehuwd, wel nadien. Zodoende zouden jonge gezinnen niet uitgesloten worden.

Graag vernam ik of de geachte Staatssecretaris zich met dit standpunt kan akkoord verklaren.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende te melden.

De instructies omtrent het koninklijk besluit van 18 december 1979 die door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting aan haar erkende venootschappen werden overgezonden, vermelden dat de supplementaire aftrek op de samengevoegde inkomsten van hen die tijdens het referentiejaar gehuwd zijn eveneens moet worden toegepast op de samengevoegde inkomsten van de echtgenoten die niet gehuwd zijn tijdens het referentiejaar maar wel bij de toewijzing van een woning.

Voor 1980 is dit bedrag gelijk aan 56.000 F te verminderen met de forfaitaire aftrek van 10.000 F die reeds toegepast wordt op het inkomen van de vrouw.

Vraag nr. 69
van 12 december 1980
van de heer J. SLEECKX

Sociale woningen — Reglementering van het huurstelsel

Het KB van 18 december 1978 trad per 1 juli 1980 in werking. In sommige streken van het Vlaamse land kregen huurders van sociale woningen nog geen bericht van de te betalen huur, berekend volgens de nieuwe reglementering.

Dergelijke gang van zaken leidt tot rechtsonzekerheid, wat te verwerpen valt.

Koestert de geachte staatssecretaris de nodige plannen om deze toestand recht te trekken ?

Indien dit het geval is, dan had ik graag vernomen welke maatregelen zij denkt te nemen.

Door een aantal maatschappijen voor sociale huisvesting wordt het KB reeds toegepast.

Graag had ik van de geachte staatssecretaris vernomen wat de eerste resultaten zijn van de nieuwe reglementering.

In het bijzonder had ik graag meer informatie bekomen aangaande.

1. Het aantal en soort afwijkingen in de toelatingsvoorwaarden die door de Raden van Beheer voorgesteld worden aan de N.M.H. Wat was de houding van de NMH dienaangaande?
2. Hoeveel huurders gaan een hogere huur betalen ? En de spreiding van deze huurders over verschillende klassen van huurverhogingen (hoeveel % huurders betalen 0-9% verhoging; hoeveel % huurders betalen 10-19 % verhoging; enz.) ?
3. Hoeveel huurders betalen een lagere huur? En spreiding van deze huurders over verschillende klassen van huurverlagingen (hoeveel % huurders betalen 0-9 % minder; hoeveel % huurders betalen 10-19 % minder, enz.) ?
4. Hoeveel huurders zitten opgescheept met een onmiddellijke huuropzeg, gezien zij meer dan 800.000 F verdienen ?
5. Hoeveel % van de grote gezinnen hebben een vermindering van de basishuurprijs gekregen van 20 % - 30 % - 40 % - 50 % ?
6. Hoeveel lokale maatschappijen van huisvesting hebben een batig huursaldo ? Voor welke doeleinden werd het besteed ?

Antwoord

In aansluiting aan mijn voorlopig antwoord van 26.01.1981, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Het koninklijk besluit van 18 december 1979 is inderdaad in voege getreden op 1 juli 1980 maar, gelet op de grondige wijzigingen ingevoerd door dit besluit, de voorbereiding op de toepassing ervan, het omvangrijke materieel werk dat daaruit voortvloeide en de eerder beperkte administratieve mogelijkheden van sommige erkende vennootschappen, is de toepassing ervan niet overal op hetzelfde ogenblik gestart.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting heeft tijdig de nodige richtlijnen gegeven en de meeste vennootschappen hebben dan ook het nodige gedaan om hun huurders, indien het niet mogelijk was hen vóór 1 juli 1980 de nieuwe huurprijzen kenbaar te maken, toch zo spoedig mogelijk in kennis te stellen van de herziening van de huurprijzen op grond van het koninklijk besluit van 18 december 1979.

Anderzijds dient ook opgemerkt te worden dat de huurders op grond van hun huurcontract, waarvan de bij koninklijk besluit vastgestelde huurreglementering deel uitmaakt, wisten of konden weten dat hun huurprijzen vanaf 1 juli 1980 zouden berekend worden volgens de nieuwe reglementering.

Het is echter een feit dat verscheidene door de

Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen omwille van diverse moeilijkheden de nieuwe huurreglementering en meer bepaald de berekenings- en inningswijze der huurprijzen op een latere datum in toepassing hebben gebracht.

Luidens inlichtingen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting is, met uitzondering van twee erkende vennootschappen, het koninklijk besluit van 18 december 1979 thans in gans het Vlaamse Gewest van toepassing. Voor de twee desbetreffende vennootschappen is een procedure aan de gang. De maatregelen die zullen genomen worden hangen af van de verdere houding die door deze vennootschappen ter zake zal aangenomen worden.

Tot nog toe werden door de erkende vennootschappen vier voorstellen tot afwijking van de prioriteitsregels bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ingediend. Twee ervan sloegen op het niet bewonen van de gemeente waar de beschikbare woning gelegen was, en de twee andere betroffen een afwijking met betrekking tot het laagste inkomen, ten gunste evenwel van zeer sociale gevallen. In de vier gevallen heeft de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting ingestemd met het voorstel van de vennootschap.

De door het geachte lid gevraagde inlichtingen betreffende het aantal huurders die een verhoogde of verlaagde basishuur moeten betalen alsmede de spreiding ervan zijn momenteel nog niet beschikbaar doch worden door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting verzameld met het oog op de evaluatie van het nieuwe huurstelsel.

Vraag nr. 74 van 12 december 1980 van de heer 1. EGELMEERS

Nieuw huurstelsel — Reglementering

Bij art. 3 van het KB van 18 december 1979 (BS 22/12/79) werden de toelatingsvoorwaarden tot een huurwoning van een vennootschap omschreven.

Onder 3° wordt vermeld dat noch de huurder noch een lid van zijn gezin een woning of woningen in volle eigendom of vruchtgebruik mogen hebben.

Onder vruchtgebruik verstaat men wat ter zake in het Burgerlijk wetboek is ingeschreven.

In het belastingrecht spreekt men van het begrip „genot van een onroerend of roerend goed” wat niet hetzelfde is als „het vruchtgebruik”.

Is het juist dat in voormeld art. 3 het begrip „vruchtgebruik” moet verstaan worden zoals omschreven in het Burgerlijk wetboek met uitsluiting van elke andere wetgeving ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat onder de

term „ vruchtgebruik ” vermeld in artikel 3, 3” van het koninklijk besluit van 18 december 1979 inderdaad moet worden verstaan wat ter zake bepaald is in het Burgerlijk wetboek, met uitsluiting van elke andere wetgeving.

Vraag nr. 77
van 12 december 1980
van de heer C. DE CLERCQ

Nieuw huurstelsel — Reglementering inzake sociale woningen

Het koninklijk besluit van 18 december 1979 regelt het nieuwe huurstelsel van kracht per 1 juli 1980.

M.b.t. het toegelaten samengevoegd inkomen is er sprake van bedrijfsinkomen of vervangingsinkomen tijdens het voorlaatste jaar vóór de inhuurperiode.

De toepassing van deze bepaling blijkt wel bepaalde problemen van rechtvaardigheid te stellen. Twee voorbeelden.

1. Na 1 juli 1980 wordt aan een kandidaat-huurder een sociale huisvesting toegewezen, gegeven dat in het jaar 1978 inderdaad het samengevoegd inkomen de toegelaten grens niet overschrijdt. Maar in de loop van 1979 of 1980 krijgt dat gezin een bijzondere verrijking door erfenis (roerende goederen), bepaalde uitkeringen of door verkoop van onroerende goederen (huizen b.v.). Deze inkomsten blijken niet in aanmerking genomen te worden.
2. Een bejaarde wordt een sociale huisvesting toegewezen, gegeven dat het inkomen 1978 inderdaad beneden het gestelde bedrag valt. Maar wat met het inwonend ongehuwde kind, dat een persoonlijk inkomen heeft dat ofwel het toegelaten bedrag overschrijdt, ofwel wanneer dit inkomen bij dit van ouders-bejaarden wordt gevoegd, en zo het toegelaten bedrag overtreft?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Er wordt inderdaad geen rekening gehouden met de opbrengst van de verkoop van onroerende goederen voor de vaststelling van de huurprijs van een volkswoning, omdat dergelijke opbrengsten geen bedrijfsinkomen zijn en uit dien hoofde ook niet onderworpen zijn aan de personenbelasting.

Er wordt eveneens geen rekening gehouden met bepaalde uitkeringen die uitzonderlijk gedaan worden.

Er werd immers steeds vastgehouden aan het principe dat eenmalige en uitzonderlijke inkomsten, geen invloed mogen hebben op de vaststelling van de huurprijs.

2. Er wordt in het koninklijk besluit van 18 december 1979 een onderscheid gemaakt tussen

het inkomen en het gezinsinkomen. Het eerste is de som van de aan de personenbelasting onderworpen inkomsten van de huurder en van de persoon met wie hij wettelijk of feitelijk samenwoont en wordt in aanmerking genomen voor de toelating tot een volkswoning.

Het tweede is de som van de aan de personenbelasting onderworpen inkomsten van de huurder en van alle personen die met hem onder eenzelfde dak samenwonen, met uitsluiting van het inkomen van de ongehuwde kinderen van minder dan 25 jaar, en wordt in aanmerking genomen voor de vaststelling van de huurprijs.

De toestand zoals in het voorbeeld aangehaald, geeft dus alleen aanleiding tot het betalen van een hogere huurprijs tenminste wanneer het ongehuwd kind meer dan 25 jaar oud is.

Vraag nr. 79
van 12 december 1980
van de heer C. DE CLERCQ

Nieuw huurstelsel — Reglementering

Het koninklijk besluit van 18 december 1979 regelt het nieuwe huurstelsel van kracht per 1 juli 1980.

Zo is o.m. bepaald dat als toelatingsvoorwaarde het samengevoegd inkomen een bepaald bedrag niet mag overschrijden (450.000 F + 22.000 F per kind — te indexerende bedragen).

1. Welke controle-instantie gaat na of de erkende bouwmaatschappijen wel degelijk bij toewijzing van de sociale woning de toelatingsvoorwaarden m.b.t. het samengevoegd inkomen van de kandidaat-huurders eerbiedigen ?
2. Sedert 1 juli 1980, hoeveel controle-opdrachten werden reeds uitgevoerd ?
3. Welk aantal van de toewijzingen van sociale woningen werden m.b.t. de inkomensgrens als juist bevonden ? Welke werden als onjuist bevonden ?
4. Welke maatregelen neemt de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting t.a.v. de erkende bouwmaatschappijen die deze inkomstenbepalingen niet toepassen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid volgende informatie te verstrekken.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting is onderworpen aan de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut, zoals ze later werd gewijzigd. In toepassing van de artikels 6 en 7 van het koninklijk besluit nr. 88 van 11 november 1967 werd de functie van commissaris ook ingesteld bij de door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen. Die commissaris van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting oefent zijn opdracht uit zoals bepaald is in artikel 9,

paragrafen 2 en 3 van de wet van 16 maart 1954.

Er wordt dus een doorlopende controle-opdracht uitgevoerd in de schoot van de erkende vennootschappen zelf, door een ambtenaar benoemd door de Ministers onder wie de Nationale Maatschappij ressorteert en die alle vergaderingen van de beheersorganen bijwoont en er in alle geval steeds dient op uitgenodigd te worden.

Sedert 1 juli 1980 werd bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting geen enkel beroep van een commissaris ingediend tegen een beslissing van de Raad van Beheer van een erkende vennootschap die strijdig zou zijn met de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 december 1979.

De sancties die door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting kunnen genomen worden tegen een vennootschap die in gebreke blijft wat de toepassing van het koninklijk besluit van 18 december 1979 betreft, zijn vermeld in artikel 21, laatste lid, van dat besluit.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting waakt er op dat de nieuwe reglementering zou nageleefd worden en zal niet aarzelen desgevallend daartoe de wettelijk voorziene maatregelen te nemen.

**Vraag nr. 131
van 5 februari 1981
van de heer W. KUIJPERS**

*Sociale woonwijk Warotveld te Winksele-Herent —
Wantoestanden*

De sociale woonwijk Warotveld te Winksele-Herent werd reeds gepland rond 1970 door de intergemeentelijke SV „Volkswoningbouw”, erkend door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting.

Pas in het najaar 1979 konden de 45 woningen in gebruik worden genomen. Na anderhalf jaar wonen, blijven volgende klachten gehandhaafd :

1. onbevredigende dakbedekking (condensatiewaterneerslag) ;
2. binnensijpelend neerslagwater doorheen de buitenmuren;
3. rioleringsgeuren ;
4. ontbrekend speelterrein.

Hierbij de volgende vragen.

1. Zal de gemeentelijke overheid dit speelplein aanleggen vóór de volgende zomerperiode ?
2. De meeste huizen werden in augustus 1979 onbewoond „opgeleverd”. Wie draagt sedertdien de verantwoordelijkheid voor hogervermelde bouwgebreken ?
3. Op welke wijze zal aan de bewoners schadeloosstelling toegekend worden voor de woonschade?
4. De rechtbank duidde op 19 september 1980 een deskundige-architect aan; op 31 oktober 1980

beloofde de bouwarchitect van de SV Volkswoningbouw de detail-uitvoeringsplannen aan hogervermelde over te maken wat tot 1 februari 1981 nog steeds niet gebeurde.

Graag vernam ik ter zake — vermits zowel de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting als de SV Volkswoningbouw met gemeenschapsgelden werken — :

- a) Welke vordering U heeft op de kennelijk verwaarloosde plichten van de betrokken Raden van Beheer?
  - b) Over welke vorderingsmogelijkheden de door de gemeenteraad aangeduide beheersraden beschikken ?
5. Acht u het in dergelijke wantoestand gepast:
    - a) Dat op 14 maart 1980 wijkcomitéleden door de heren Taelman en Respen verantwoordelijken van de NMH, vrij onhoffelijk werden ontvangen ?
    - b) Dat hen zelfs niet eens inzage werd verleend van het lastenboek?
  6. Vindt u het deontologisch passend dat de intergemeentelijke SV Volkswoningbouw zich in deze zaak voor de rechtbank doet verdedigen door het advocatenkantoor, waarvan de Burgemeester der gemeente deel uitmaakt?
  7. Welke bijzondere onderrichtingen zal u laten geven aan de NMH opdat zij haar toezicht op de „ erkende ” maatschappijen zou uitoefenen ?
  8. Zou het — na de talloze klachten in de vorige bouwprojecten van de SV Volkswoningbouw : Den Elst, 's Herenwegveld enz. — niet verantwoord zijn dat deze bouwmaatschappij in 't vervolg „onder toezicht ” zou werken ?

Aanvullend antwoord

In antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verstrekken.

1. Het aanleggen van een speelplein werd niet gepland door de erkende bouwvennootschap.
2. De betrokken architect en aannemer zijn krachtens de artikelen 1992 en 2270 van het Burgerlijk wetboek gedurende 10 jaar verantwoordelijk voor de door hen ontworpen en opgerichte gebouwen. Deze termijn neemt een aanvang op 13 augustus 1979, namelijk de datum van de definitieve oplevering.
Wie concreet voor de vastgestelde gebreken aansprakelijk zal gesteld worden zal door de bevoegde rechtbank uitgemaakt worden.
3. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank om eventueel schadeloosstelling toe te kennen aan de bewoners en de schuldenaar ervan te bepalen.
4. De detailtekeningen waarvan sprake bestaan niet. Alle bestaande plannen werden reeds aan de deskundige overgemaakt. Een nieuwe bijeenkomst van de deskundige met alle partijen is vastgesteld op 27 maart 1981.

De Nationale Maatschappij voor de Huisvesting beschikt over een commissaris bij de erkende vennootschap. Deze commissaris kan over-

eenkomstig de artikelen 9 en 24 van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut beroep instellen bij de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting tegen elke beslissing van de Raad van Beheer van de erkende vennootschap die zij strijdig acht met de wet, de statuten of het algemeen belang.

De bevoegde Ministers oefenen hun controle op de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting uit door middel van een regeringscommissaris die de vergaderingen van de Raad van Beheer bijwoont en ook een recht op beroep heeft.

De leden van de Raad van Beheer van de erkende vennootschap worden door de Algemene Vergadering der aandeelhouders en niet door de gemeenteraden aangesteld. In deze Algemene Vergadering hebben de openbare besturen de meerderheid.

5. Twee ambtenaren van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting hebben op 14 maart 1980 de wijkcomitéleden ontmoet. Aangezien door de rechtbank een deskundige architect werd aangeduid konden zij in deze zaak alsnog geen stelling nemen.
Als de kopers inzage willen van het dossier kunnen ze terecht bij de bouwheer.
6. De burgemeester van de gemeente Herent maakt geen deel uit van de Raad van Beheer van de „SV Volkswoningbouw”. Bovendien wordt de zaak niet door hem maar door een ander lid van het advocatenbureau behandeld. Er kan derhalve geen sprake zijn van onverenigbaarheid.
7. Tot op heden zie ik de noodzaak niet in om „bijzondere” onderrichtingen te verstrekken betreffende het toezicht van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting op de erkende bouwmaatschappijen.
8. Zoals in punt 4 reeds werd vermeld, wordt het toezicht op de erkende bouwmaatschappijen geregeld door de wet van 16 maart 1954.

Vraag nr. 173
van 24 februari 1981
van de heer W. JORISSEN

Stadsgezicht te Mechelen — Bescherming

Mechelen bezit niet veel merkwaardige stedelijke architectuur-landschappen uit de 19e-eeuw.

In de Hanwijkstraat was er een te zien (nummers 15 tot en met 21). Bij parlementaire vraag nr. 120 van 2 februari jl. vroeg ik de bescherming van nr. 15 afzonderlijk en van de nummers 17 tot en met 21 als stadslandschap. Men heeft niet gewacht op het onderzoek dat uw diensten zouden instellen om deze huizen alvast gedeeltelijk af te breken om iedereen voor een voldongen feit te plaatsen.

Als één van de weinige waardevolle 19e-eeuwse stadslandschappen te Mechelen valt thans nog te zien een stuk van de Lange Schipstraat en wel dat

van de nrs. 66 tot en met 84. Ook dit is gedeeltelijk bedreigd omdat volgens onze inlichtingen de afbraak werd gevraagd van de thans onbewoonde mooie panden 68 tot en met 74.

Alle panden van 66 tot 84 vormen een ononderbroken straatwand, met de vorstlijn telkens evenwijdig aan de straatas. De panden 70 tot 76 vertonen twee bouwlagen, de panden 68 en 78 tot 84 drie. Alle panden bezitten een zadeldak en hebben een onderscheiden aantal traveeën, gemiddeld drie.

Behoudens nr. 78 vertonen de straatgevels van al deze huizen de post-classicistische opvattingen van de tweede helft van de 19e-eeuw. Alle straatgevels, nr. 80 uitgezonderd, zijn overigens nog bepleisterd en bevinden zich bovendien in nog betrekkelijk gave staat. Bij pand nr. 66 is daarbij nog oudere architectuurmaterie aanwezig. De straatgevel nr. 78 vertoont in zijn bepleistering stijlelementen die herinneringen oproepen zowel aan de „Wiener Sezession” (jongste eeuwewende) als aan de „art-deco” (derde en vierde decennia van deze eeuw).

Hoewel elk pand qua esthetisch gehalte op zichzelf wellicht niet uitstijgt boven een regionaal 19e-eeuws gemiddelde, vormt deze nog zeer homogene rij woningen toch een stedelijk architectuur-landschap dat voor Mechelen uitzonderlijk mag worden genoemd.

De geachte Staatssecretaris gelieve me te laten weten of ze niet meent dat dit straatgedeelte in zijn geheel als stadslandschap dient te worden beschermd eer de krachten van de vernieling ook hier toeslaan?

Aanvullend antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

Naar aanleiding van de principiële vraag voor afbraak van de nummers 66 tot 74 in de Lange Schipstraat te Mechelen werd door de RMLZ een voorstel tot bescherming als monument voor het nummer 66, in aansluiting met het nummer 64 waarmee het oorspronkelijk een geheel vormt, aan de provinciale commissie voorgesteld, ter gelegenheid van een vooronderzoek der te beschermen woningen en stadsgezichten te Mechelen.

De provinciale commissie was van oordeel dat het nummer 66 niet voor bescherming in aanmerking komt en dat een bescherming als stadsgezicht van de betrokken gevelwand evenmin kan overwogen worden.

Vraag nr. 196
Van 18 maart 1981
van de heer R. DECLERCQ

Zuienkerke (Houtave) — Verplaatsing van de beschermde houten windmolen

Ik heb vernomen dat een bepaalde particulier, die beweert eigenaar te zijn, de als monument

beschermd houten windmolen te Zuienkerke (Houtave) (KB 14/4/1944) heeft afgebroken met het oog hem te verplaatsen naar Oost-Vlaanderen. De afbraakwerken zouden het voorwerp vormen van een door de Rijksdienst goedgekeurd dossier met subsidiëring.

Die particulier zou tevens over een „princiële” toelating tot verplaatsing beschikken.

Naar verluidt werd zowel door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen als door de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen van West-Vlaanderen ongunstig advies verleend zijn aan een mogelijke verplaatsing omdat het hier nog een enig exemplaar van „kustmolen” betreft welke als dusdanig zeer streekgebonden is.

De verplaatsing werd gelukkig in laatste instantie verhinderd wat gepaard ging met heel wat tribulaties (de veldwachter diende er o.a. gewapend op te treden) waarover trouwens gewag werd gemaakt in de geschreven pers.

De provincie West-Vlaanderen heeft onlangs beslist tot aankoop van die molen met het oog op restauratie in situ.

Mag ik U vragen.

1. Door wie en op welke wijze werd een principiële toelating tot verplaatsing verleend?
2. Wat is de rechtskracht van een dergelijke principiële toelating? (Het decreet is stilzwijgend omtrent enige ministeriële machtiging.) Wel eist het decreet voor werken en sloping de bouwvergunning overeenkomstig de wet op stedenbouw, na een voorafgaand advies van de bevoegde minister (art. 11 § 2). Voor het afleveren van de bouwvergunning is het schepencollege bevoegd. De werken werden derhalve uitgevoerd zonder de vereiste bouwvergunning. Waarom er door u niet werd opgetreden krachtens art. 11 § 4 van het decreet van 3 maart 1976 ?
3. Waarom werd er geen rekening gehouden met het advies van zowel de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen als van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen van West-Vlaanderen, die opteren voor bewaring in situ (en dus negatief tegen een eventuele KB tot wijziging van het KB 14/4/1944 die de molen klasseert te Houtave).
4. Zullen deze slopingswerken worden gesubsidieerd wetende dat ze niet werden gegund aan de laagste inschrijver, niet zijn uitgevoerd conform het bestek (voorzag alleen ontmantelen en stapelen ter plaatse) en bovenal de bouwvergunning ontbrak.
5. Bent u officieel op de hoogte van het aankoop-initiatief door de provincie West-Vlaanderen ?
6. Welke vrij waringsmaatregelen zullen er worden ondernomen ter bescherming van de onderdelen van de gesloopte molen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid het volgende mede te delen:

1. De principiële beslissing werd genomen door mevrouw de Staatssecretaris.
2. Dergelijke principiële beslissing heeft geen rechtskracht. Ze kan slechts rechtskracht verkrijgen nadat ze bevestigd is door een officiële beslissing waarbij aan de in de principiële beslissing vermelde voorwaarden moet voldaan zijn.
Er werd onmiddellijk opgetreden door de Openbare Macht na kennisgeving aan mijn diensten.
3. Aangezien er geen officiële toelating was is er ook geen standpunt ingenomen ten opzichte van het advies van de Koninklijke Commissie.
4. De demonteringswerken worden niet betoelagd.
5. De provincie heeft de Staatssecretaris bij brief van 19 februari 1981 hiervan in kennis gesteld. Voorlopig stelt de bewaring geen probleem. Dit zou wel het geval zijn mocht een definitieve beslissing lang uitblijven. Er zal over gewaakt worden dat deze beslissing snel genomen wordt.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (P. AKKERMANS)

Vraag nr. 90
van 17 maart 1981
van de heer J. VALKENIERS

Groot-Bijgaarden — Kandidaat beheerders voor kartonfabriek

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris, hoever precies het dossier van de Groot-Bijgaardense kartonfabriek in het bijzonder en de papierindustrie in het algemeen staat. Welke stappen zijn er ondernomen sinds mijn interpellatie voor de Vlaamse Raad eind februari, om de besprekingen met kandidaatbeheerders uit Vlaamse middens weer aan te knopen.

Antwoord

Het dossier van het Groot-Bijgaardense kartonfabriek is momenteel in onderzoek bij de NMKN tot het bekomen van een krediet van 80 miljoen voor bedrijfskapitaal.

Tot dusver hebben wij nog geen antwoord van de kredietinstelling ontvangen.

Verder wil ik vermelden dat geen andere kandidaat-overnemers zich hebben gemeld.

Vraag nr. 94
van 23 maart 1981
van de heer G. BEERDEN

Opslagplaats langsheen het Albertkanaal te Lummen — Vergunning

1. Graag vernam ik onder welke algemene voorwaarden vergunningen worden afgeleverd voor het lossen en opslaan van bouw- en andere materialen op de oevers van het Albertkanaal te Lummen tussen de bruggen van Genebos en Beringen.
2. Is het juist dat heden de Firma Drenth, zonder de vereiste vergunning, gevestigd is langs de Kanaalstraat op een beperkte ruimte en er een erg omvangrijk en hinderlijk bedrijf uitbaat van zandopslag? Werd een onderzoek ingesteld naar de bedrijfspijp voor de aangrenzende woonhuizen en het daar sedert jaren gevestigd bedrijf Verboven?
  - Zo ja, welke waren de bevindingen?
  - Zo nee, waarom niet?
3. Waarom werd dit bedrijf niet verwezen naar de in de onmiddellijke nabijheid gelegen industrieterreinen, weerszijden van het kanaal?

Antwoord

In verband met de onderhavige vraag kan aan het geachte lid het volgende worden meegedeeld.

Uit een telefonisch onderhoud met de gemeentelijke technische dienst blijkt dat de firma Drenth heden, zonder in het bezit te zijn van de nodige vergunningen, een bedrijf uitbaat van zandopslag. Tot op heden werd geen bouwaanvraag ingediend. Mij baserend op vernoemde telefonische inlichtingen blijkt dat de firma een huurovereenkomst voor de gronden bezit met de Dienst der Scheepvaart, dat deze gronden deel uitmaken van het industriegebied zoals voorzien in het kader van het gewestplan Hasselt-Genk en dat onlangs een exploitatievergunning werd aangevraagd.

Hieromtrent werd een openbaar onderzoek gehouden, waarbij 3 bezwaarschriften werden ingediend, doch niet door het bedrijf Verboven.

Belangrijk is wel dat, na onderhandelingen met de gemeentelijke overheid, de firma Drenth heeft beslist de huidige vestigingsplaats te verlaten, te ontruimen en het terrein terug in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen.

Als uiterste datum wordt 31 december 1981 vooropgesteld.

Dergelijke verklaring werd door de firma bij schrijven dd. 18 maart 1981 aan het College van Burgemeester en Schepenen van Lummen toegezonden. Uiteraard kan het geachte lid zich, ter bevestiging van deze informatie, wenden tot de gemeentelijke overheid.

Vraag nr. 95
van 23 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Maasland — Onderzoek inzake grindproblematiek

Door het laboratorium voor Geomorfologie en Sedimentologie van het Instituut voor Aardwetenschappen van de KUL werd een geologische studie uitgevoerd inzake de grindwinningen en grindwinningsplaatsen in het Maasland. Deze studie werd uitgevoerd in opdracht van de SV IML te Hasselt.

De resultaten van deze studie zijn zeer bepalend voor kennis en inzicht inzake de grindproblematiek van het Maasland. Deze resultaten zijn echter van vertrouwelijk karakter.

Zoals de Staatssecretaris ongetwijfeld bekend is vormt de grindproblematiek een zeer belangrijke en complexe materie, waarvan alle gegevens die bekend zijn van zeer groot belang zijn.

In dit verband had ik graag van de geachte Staatssecretaris vernomen.

1. In hoeverre zijn de resultaten van dit onderzoek verwerkt geweest in het definitieve gewestplan Maasland?
2. Hoe is het te verklaren dat deze studie van vertrouwelijke aard is?
3. Welke personen en instanties hebben inzicht in de resultaten van deze geologische studie?
4. Zijn alle leden van de werkgroep, opgericht op vraag van de toenmalige Staatssecretaris voor Ruimtelijke Ordening, wel op de hoogte van de inhoud van deze studies? Zo ja, hoe is het dan te verklaren dat groeperingen die niet deel uitmaken van deze werkgroep geen inzicht krijgen in deze resultaten?
5. Zijn alle leden van de Raad van Beheer van de Intercommunale Maatschappij voor Ruimtelijke Ontwikkeling Limburg op de hoogte van de inhoud van deze studie?
6. Op basis van welke wetten, KB's of MB's baseert men zich om de inhoud van deze geologische studie te onthouden aan diegenen die om resultaten vragen?
7. Op hoeveel exemplaren werd deze studie gemaakt en hoeveel bedroeg de kostprijs van deze studie?
8. Door wie werd de kostprijs van deze studie betaald?

Antwoord

In verband met de onderhavige vraag kan aan het geachte lid het volgende meegedeeld worden.

Voor wat vraag 1 betreft dient gesteld dat de resultaten van bedoelde studie een nuttige en waardevolle leidraad zijn geweest, waarmee in ruime mate is rekening gehouden bij de opstelling van het definitief gewestplan Limburgs Maasland, uiteraard voor wat de grindproblematiek aangaat.

Tekstueel is het praktisch onmogelijk om in detail de invloed van deze studie op de verschillende deelaspecten of opties genomen in het kader van het gewestplan, weer te geven.

Voor de vragen 2 tot en met 8 dient verwezen naar de opdrachtgever van de studie namelijk de Intercommunale IML.

Vraag nr. 96
van 23 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

*Schulensbroek te Herk de Stad — Kunstmatige
 wachtom voor wateropvang*

Momenteel werkt men aan een kunstmatige wachtom voor wateropvang in het Schulensbroek te Herk de Stad. De plannen daartoe zijn uitgewerkt door onder meer de Landelijke Waterdienst. Andere potentiële plaatsen zijn Diest, Webbekom, Oplinter, Drieslinter, Zoutleeuw, Lummen-Meldert, Hasselt, Stevoort en Alken. Algemeen wordt door milieu-organisaties maar ook door bevoegde hoogleraren gewezen op een zeer groot aantal negatieve gevolgen van dit kunstmatige wachtbekken : onder meer geen aanvulling van grondwatervoorraden door de slibvorming, kwetsbaarheid van het systeem enz.

In dit verband had ik graag het volgende vernemen.

1. Sinds wanneer is de aanleg van de wachtom in Herk de Stad in uitvoering? Hoeveel zal de kostprijs bedragen van deze kom ? Hoeveel werd reeds besteed en door wie werden de werken uitgevoerd ?
2. Welke kosten-baten analyses werden uitgevoerd bij de aanleg van deze wachtom ? Door wie werden deze analyses uitgevoerd ?
3. Welke dienst is in feite verantwoordelijk voor deze werken ?
4. Welke argumenten (graag uitgebreid toegelicht via bestaande studies) werden aangehaald voor de aanleg van deze wachtom ?
5. Welke globale visie ligt ten grondslag aan het saneren van waterlopen allerhande bij uw departement ? Blijft men verder waterlopen saneren met alle gevolgen vandien ? Heeft de landelijke waterdienst in deze alleen de functie van instelling die gespecialiseerd is in rechtekken van waterlopen, die vaak een zeer zeldzame flora en fauna herbergen, en het aanleggen van wachtommen ?
6. Hoe is de huidige stand van zaken in verband met eventueel elders aan te leggen wachtommen zoals in de aanhef van mijn vraag gesteld ?
7. Wordt in verband met het Schulensbroek inderdaad een ecologische studie uitgevoerd? Wat is de juiste opdracht voor deze studie en door wie zal ze uitgevoerd worden ?

Antwoord

De werken tot aanleg van het wachtbekken „ Het Schulensbroek” zijn sinds 3 april 1978 in uitvoering. Ze omvatten, naast de aanleg van het eigenlijke wachtbekken, de oprichting van twee gemalen en de normalisatie van de Demer, de Herk en de Gete ter plaatse van het wachtbekken. De kostprijs van het geheel van die werken is in totaal op 368.590.000 F geraamd. Voor de reeds uitgevoerde werken werd tot hiertoe in totaal 115.304.000 F besteed. De tot dusverre aangevatte werken zijn in opdracht van de Belgische Staat uitgevoerd;

2. Betreffende de aanleg van het wachtbekken werd een studie van de economische rentabiliteitsperspectieven gemaakt. Ze is vervat in de voorstudie die de NV Belgroma in 1973 in verband met die werken heeft gemaakt;
3. De werken worden onder de leiding van de Landelijke Waterdienst uitgevoerd ;
4. Indien tot de aanleg van het wachtbekken werd overgegaan, is dat in hoofdzaak omdat bij was op de Demer het af te voeren debiet opwaarts van Diest aanzienlijk hoger is dan hetgeen de rivier afwaarts ervan thans kan of in de toekomst zal kunnen afvoeren en, om de terugkeer van de periodieke overstromingen opwaarts van Diest te voorkomen, het dan ook onontbeerlijk is dat een deel van de wasdebieten tijdelijk in een wachtbekken wordt geborgen. Aan dat onderwerp werden grondige studies gewijd o.m. door het Bestuur der Waterwegen (ir. Roovers), de NV Technische Dienst van de Belgische Boerenbond en de NV Belgroma;
5. Inzake buitengewone werken aan onbevaarbare waterlopen ben ik van oordeel dat hun uitvoering gerechtvaardigd is, voor zoveel de noodzakelijkheid ervan aan de hand van hydrologische en hydraulische metingen en berekeningen aangetoond is en ze zodanig ontworpen zijn dat ze geen milieuschade teweegbrengen ;
6. De stand van zaken in verband met de overige wachtbekkens waarvan de aanleg overwogen wordt is als volgt:
  - a) wachtbekken te Diest (Webbekom): het ontwerp wordt thans in zijn definitieve vorm gebracht;
  - b) wachtbekkens te Linter (Drieslinter) en te Zoutleeuw: er bestaat enkel een voorontwerp ;
7. De mogelijkheid om een ecologische studie in verband met het wachtbekken „Het Schulensbroek” te maken, wordt thans onderzocht. De studie, die door het Centrum voor Bosbiologie zou worden verricht, zou o.m. omvatten:
  - a) een inventarisatie van de vegetatieve en landschappelijke elementen ;
  - b) een lokalisatie van bijzondere flora en avifauna elementen ;
  - c) een ecologische en landschappelijke waardebeoordeling;
  - d) het verstrekken van advies inzake grondgebruik en grondinrichting;
  - e) het formuleren van voorstellen in verband met de beplantingen ;
  - f) het volgen van de evolutie van de landschaps-ecologische elementen ter plaatse waar reeds werken werden uitgevoerd.

Vraag nr. 97
van 25 maart 1981
van de heer W. KUIJPERS

Rotselaar —Wegeniswerken

De gemeenteraad van Rotselaar meent er goed aan te doen een wegenisontwerp in de goed te keuren begroting voor te leggen.

Deze weg zou de Vakenhoekbuurt (Heikant door het Demerbroek met de legerbrug (Werchter) verbinden.

Deze weg zou doorheen een door het Gewestplan Leuven vastgelegd natuurgebied lopen.

Deze weg komt aan geen grote noodzaak tegemoet vermits de goed-uitgeruste provincieweg Rotselaar-Werchter gelijklopend de verbinding verzekert. Hij zal bovendien erg verstorend inwerken op een enig-mooi natuurgebied, wat onaanvaardbaar is voor deze sterk-verkavelde streek.

1. Graag vernam ik het oordeel van de voogdij-overheid over deze plannen.
2. Zal de heer Galle de beschermende rangschikking van die natuurgebieden inzetten ?
3. Werd er voor dit plan een kosten-baten analyse uitgevoerd, — zo ja, met welk resultaat — zo neen, waarom niet?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Minister van de Vlaamse Gemeenschap (M. Galle).

Antwoord

In verband met de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Tot op heden werd door de gemeente geen bouwaanvraag ingediend voor de beoogde werken, met name de aanleg van een verbindingsweg Vakenshoekbuurt door het Demerbroek met de legerbrug te Werchter.
Het is dan ook voorbarig een definitief standpunt in te nemen.
2. Te beantwoorden door Minister Galle.
3. Gezien het dossier tot op heden beperkt is tot een louter gemeentelijke aangelegenheid, kan deze vraag aan de gemeentelijke overheid gesteld worden.

Vraag nr. 98 van 25 maart 1981 van de heer E. COPPENS

NV Electrolux-Martin — Vestigingsplaats

Sinds 1926 is de onderneming Nestor-Martin gevestigd langs de spoorweglijn Brussel-Aalst en dit op het grondgebied van de gemeenten Ganshoren en St. Agatha-Berchem.

In 1976 werd de produktie van Nestor-Martin overgenomen door de Zweedse multinationale onderneming Electrolux. Een nieuwe NV Electrolux-Martin werd aldus opgericht.

Om de onderneming in Brussel te houden kocht de GOMB de gronden en de gebouwen van de NV Nestor-Martin. De nieuwe NV Electrolux-Martin werd aldus huurder, tot eind 1983, van deze gronden en gebouwen die ze afhuurt van de GOMB en dit aan voordelige voorwaarden.

Via de pers vernamen wij dat de GIMV voorstellen aan de onderneming heeft gedaan ten einde zich te komen vestigen in de gebouwen van de onderneming Flandria te Zedelgem.

Waalse Streekeconomie van haar kant doet voorstellen om de onderneming in Nijvel te krijgen.

De Directie heeft deze voorstellen bevestigd en zelfs haar akkoord hieromtrent meegedeeld om produktie over te brengen naar het buitenland, indien de voorwaarden voordeliger zijn.

De werknemers zijn dan ook ten zeerste ongerust omtrent hun werkzekerheid voor de toekomst. Ingevolge de zeer grote verplaatsingsmoeilijkheden zou het probleem van de werkzekerheid niet zijn opgelost met een mogelijke verhuis naar Nijvel of Zedelgem. Gezien het groot aantal werknemers afkomstig uit de streek, vragen zij dat u al het mogelijke zoudt willen doen ten einde deze onderneming op zijn huidige vestigingsplaats te houden.

Antwoord

Ik kan het geachte lid verzekeren dat de GIMV aan de NV Electrolux-Martin geen voorstellen heeft gedaan in verband met de overplaatsing van het bedrijf naar Zedelgem en dat er bij de GIMV ook geen dossier over een dergelijke overbrenging ahangig is.

Het is mij evenwel niet onbekend dat de NV Electrolux-Martin, die gevestigd is in de gemeenten Ganshoren en Sint-Agatha-Berchem en aldus onder de bevoegdheid valt van het Brusselse Gewest, met ernstige uitbreidingsmoeilijkheden te kampen heeft, zodat een herlocalisatie van het bedrijf zich inderdaad binnen afzienbare tijd zou kunnen opdringen.

Om aan die moeilijkheden een oplossing te geven overweegt de firma onder meer een overname van de NV Claeys-Flandria te Zedelgem.

Volgens de inlichtingen in mijn bezit zouden bij een dergelijke overname binnen een afzienbare tijd een niet onbelangrijk aantal nieuwe arbeidsplaatsen gecreëerd worden.

Ik meen dan ook dat aan een uitbreiding in Zedelgem de voorkeur moet gegeven worden boven een overplaatsing naar het buitenland.

Vraag nr. 99 van 30 maart 1981 van de heer J. VALKENIERS

Premie voor eerste vestiging — Uitbetaling

In de herstellwet inzake de middenstand, wet van 10 februari 1981, werd o.m. voorzien in de toekenning van een premie voor eerste vestiging. Die premie zou 50.000 frank bedragen. Een dergelijk initiatief is uiteraard toe te juichen, ware het niet dat nu blijkt dat de uitvoeringsmaatregelen met betrekking tot de toekenning van genoemde premie vooralsnog niet genomen werden, zodat momenteel

nog geen enkele premie werd uitbetaald. Hopelijk betreft het hier geen variatie op het thema „Veel beloven en weinig geven.. .”. Kan de geachte Staatssecretaris mij mededelen wanneer genoemde uitvoeringsmaatregelen klaar komen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat m.b.t. de verruimde voordelen voorzien voor de jonge zelfstandigen bij eerste vestiging, in het kader van de herstellwet inzake de Middenstand van 10 februari 1981, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 14 februari 1981, de vereiste toepassingscriteria, die door de bevoegde overheidsinstanties nader werden uitgewerkt, weldra voor uitvoering zullen kunnen worden doorgegeven aan de betrokken administraties.

Vermits de hogervermelde nieuwe maatregelen in principe kunnen worden toegepast op de aanvragen bij de bevoegde administratie binnengekomen vanaf 1 januari 1981, werden de nodige richtlijnen gegeven ten einde hiermede rekening te houden.

Vraag nr. 101 van 30 maart 1981 van de heer T. SMEERS

Waterwinningsgebieden — Beperkingen

Bij KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplan is bepaald dat de waterwinningsgebieden die zijn waar ter aanzien van de uitvoering van handelingen en werken beperkingen kunnen worden opgelegd met het doel de waterwinning te beschermen.

Graag zou ik vernemen:

1. welke beperkingen of van welke aard hier bedoeld worden ;
2. of er voorbeelden bestaan waar deze beperkingen werden opgelegd.

Antwoord

De toelichting bij het KB van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen omschrijft niet nader welke beperkingen kunnen opgelegd worden ten aanzien van de werken en handelingen die uitgevoerd worden in de waterwinningsgebieden.

Bouwaanvragen voor werken en handelingen uit te voeren in waterwinningsgebieden worden dan ook geval per geval voorgelegd aan de instantie die de betrokken waterwinning onder haar beheer heeft. Deze stelt de voorwaarden vast met betrekking tot de uit te voeren werken en te verrichten handelingen in verband met de bescherming van het waterwinningsgebied.

Aangezien het om een feitenkwesie gaat, en geen inventaris wordt gehouden van de gevallen, is het niet mogelijk voorbeelden te geven.

Vraag nr. 102 van 31 maart 1981 van de heer K. POMA

Antwerpen — Bouwvergunning voor nieuwe constructie op plaats van het afgebroken Tolhuis

In aanvulling op uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 83 dd. 3 maart 1981, betreffende het afbreken, voor een nieuwe constructie, van het Tolhuis te Antwerpen, wens ik te vernemen.

- Wanneer werd de toelating tot afbreken van het Tolhuis gegeven ?
- Wie heeft een bouwaanvraag voor een kantoorgebouw ingediend, dat op de plaats van het Tolhuis moest komen ?
- Wanneer werd de bouwvergunning verleend ?
- Hoe komt het dat de werken nog steeds niet begonnen zijn ?

Is men inderdaad van plan aldaar een kantoorgebouw te bouwen, of is geheel de procedure-aanvraag een middel geweest om het Tolhuis af te breken ?

Antwoord

Wat punten 1 en 3 betreft, kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord reeds gegeven op zijn parlementaire vraag nr. 83 van 3 maart 1981, meer bepaald werd op 16 maart 1979 vergunning afgegeven door de stad Antwerpen zowel wat betreft het slopen van het Tolhuis als het oprichten van een kantoorgebouw. Deze aanvraag werd ingediend door de NV PRECAM.

Wat punt 4 betreft moet ik het geacht lid mededelen dat het initiatief tot het uitvoeren van een bouw- en slopingsvergunning uitsluitend in handen is van de vergunninghouder.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)

Vraag nr. 71 van 23 maart 1981 van de heer J. GABRIELS

Limburgse VZ W's — Subsidiëring

Naar aanleiding van mijn parlementaire vraag nr. 1. van 14 oktober 1980 had ik graag een overzicht van alle Limburgse VZW's die sinds 1975 door uw departement worden gesubsidieerd. Gelieve me de namen en het jaarlijks bedrag van de toelagen mee te delen.

Antwoord

Ik wil het geachte lid er op wijzen dat noch zijn eerste vraag, noch de bijkomende vraag precies genoeg is om een relevant antwoord te kunnen geven.

Mijn eerste antwoord blijft dus zijn volle draagwijdte behouden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 63, 5)

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

**Vraag nr. 88
van 12 maart 1981
van de heer W. KUIJPERS**

Tervuren — Taalgebruik inzake kiezerslijsten en identiteitskaarten

Wij merken op dat de kiezerslijsten van b.v. Tervuren soms Franstalige meldingen bevatten, nl. wat betreft de beroepen.

Dit fenomeen volgt uit het feit dat, wanneer een Franstalige zich in de gemeente komt vestigen, en hij uiteraard een Franstalige identiteitskaart heeft, deze wordt aangevuld met zijn nieuw adres, in het Nederlands, doch alle andere meldingen blijven onveranderd.

Mag ik de geachte Minister verzoeken de nodige onderrichtingen te geven dat ook op dit vlak de geest van de taalwetten toegepast wordt?

Antwoord

De aandacht van het geachte lid wordt erop gevestigd dat Tervuren een eentalig Nederlandstalige gemeente is, waar alle bescheiden uitgaande van het gemeentebestuur (b.v. kiezerslijsten en identiteitskaarten) in het Nederlands moeten opgesteld worden.

Daarenboven bepaalt artikel 6, § 1, 2° van het koninklijk besluit van 26 januari 1967 betreffende de identiteitskaarten (BS 21.2.1967) dat de identiteitskaart wordt vernieuwd wanneer de houder zijn gewoon verblijf overbrengt naar een gemeente die geen identiteitskaarten mag afgeven in de taal waarin de zijne is gesteld. Dit principe werd eveneens overgenomen in de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden der bevolkingsregisters, de vaststelling der verblijfsveranderingen en de aflevering der identiteitskaarten en -stukken d.d. 31 december 1970 (BS 26.1.1971) onder nummer 177 d).

Wanneer de hiervoor geciteerde regels correct worden toegepast, kunnen de door het geachte lid aangehaalde problemen zich niet stellen.

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

**Vraag nr. 118
van 2 februari 1981
van de heer A. BOURGEOIS**

Erkende gemeentelijke bibliotheken — Aankoop van boeken

De tabel in artikel 6 van het KB van 13.9.79 houdende de voorwaarden tot erkenning van de Nederlandstalige openbare bibliotheken bepaalt de verplichte forfaitaire minimumaangroei per jaar van het aantal boekbanden in elk erkende bibliotheek, tevens de verplichte gemiddelde jaarlijkse afvoer.

Voor een bibliotheek in een kleine stad van 26000 inwoners zou het een jaarlijkse minimumaankoop van 3720 boekwerken betekenen en de jaarlijkse vernietiging van gemiddeld 1240 boeken. De aankoopprijs werd voor 1981 geraamd op een uitgave van 2 miljoen.

Mag ik de geachte Staatssecretaris de volgende vragen stellen.

1. De aankoop van het verplichte forfaitair pakket loopt voor 1981 op tot een uitgave van 2 miljoen voor de gemeente. Is dit een bedrag dat forfaitair bepaald wordt in evenredigheid met het aantal aan te kopen boeken volgens vastgelegde normen en bepaald door het departement of is de gemeente vrij het uit te geven bedrag zelf te bepalen?
2. In welke mate wordt de uitgave voor de aankoop van boeken gesubsidieerd?
3. Kan er opgave gedaan worden van het bedrag van de verplichte uitgave voor de aankoop van het verplicht opgelegde boekenpakket voor alle reeds erkende bibliotheken in West-Vlaanderen?
4. Is het de gemeenten toegelaten leningen aan te gaan om de aankoop van boeken als investering te financieren of dient de uitgave onder de lopende uitgaven opgenomen?
5. Zijn de minimacriteria voor de aankoop van boeken niet zeer hoog gesteld en zal een dergelijke jaarlijkse inspanning voor de gemeenten haalbaar blijven?

Antwoord

Hierbij kunnen wij het geachte lid het volgende mededelen:

1. Het bedrag dat nodig is voor de aankoop van de voor plaatselijk gebruik bestemde categorieën van werken wordt opgenomen in de gemeentelijke begroting. Ten einde de gemeentebesturen hierbij te helpen, voorziet het KB van 16 mei 1980 betreffende de financiering van de erkende Nederlandstalige plaatselijke en centrale openbare bibliotheken door de provincies en de gemeenten, inzonderheid art. 15 § 2, dat de Minister die de Nederlandse Cultuur onder zijn bevoegdheid heeft, de Hoge Raad voor de openbare bibliotheken gehoord, jaarlijks de gemiddelde prijs van de boeken en audio-visuele materialen bepaalt. Voor 1981 gebeurde dit bij ministerieel besluit van 16 mei 1980 (BS — 5.8.1980). Deze prijzen zijn richtprijzen voor de berekeningen die het opstellen van de begroting voorafgaan. Alleen is verplicht — in het gegeven geval — de aangroei van de collectie per jaar met 3.720 boeken.

2. De uitgaven voor de aankoop van voor plaatselijk gebruik bestemde categorieën van werken komen volledig ten laste van de gemeente. Hiervoor zijn geen subsidies voorzien (art. 9 § 1 van het decreet van 19 juni 1978).
3. Deze berekening moet door de gemeentebesturen zelf gebeuren op basis van wat onder punt 1 werd gesteld. Het is dus onmogelijk in hun plaats te treden, omdat die -besturen alleen de toestand van hun collecties kennen. Daarbij is het in praktijk goed mogelijk dat de bedragen die op de begroting zijn voorzien meer dan volstaan om aan de verplichte aangroei te voldoen. De aangroei moet echter niet alleen bestaan uit aankopen. Hij kan b.v. ook bestaan uit giften of uit werken die in reserve waren gehouden (b.v. bij overname van privaatrechtelijke bibliotheken of andere collecties) en in een bepaald jaar in het aanwinstenregister werden opgenomen. Zij tellen dan dat jaar mee voor de aangroei van de collectie. Er is daarbij nergens sprake van jaarlijkse vernietiging, ook niet van verplichte jaarlijkse afvoer. Er is alleen sprake van gemiddelde jaarlijkse afvoer. De werkelijke afvoer kan per jaar niet worden bepaald omdat de toestand van de collecties totaal verschillend kan zijn. Bij de af te voeren werken zullen er allicht geregeld verouderde werken te vinden zijn, die niet meer geschikt zijn voor een normaal gebruik in een openbare bibliotheek, maar wel in een of andere bewaarbibliotheek, in de centrale openbare bibliotheek van het arrondissement, in de wetenschappelijke of universitaire bibliotheken, of zelfs in de Koninklijke Bibliotheek. Het is de taak van het beheer van de bibliotheek en van de bibliothecaris om deze werken, in afspraak met de hoofdbibliothecaris van de centrale openbare bibliotheek over te dragen naar een andere bibliotheek. Werken die versleten zijn of om een andere reden niet meer bruikbaar zijn in een bibliotheek, kunnen natuurlijk worden afgevoerd.
4. Normaliter dient deze uitgave onder de lopende uitgaven te worden opgenomen. Enkel als het gaat om een startcollectie of een eerste aanpassing aan de voorgeschreven normen, kan een lening worden aangegaan (cfr. omzendbrief van 31 december 1980 van de Minister van Binnenlandse Zaken omtrent de provinciale en gemeentelijke comptabiliteit rubriek 762/745/73).

5. In vergelijking met de normen die gelden in de landen waar het openbare bibliotheekwerk degelijk is ontwikkeld, zijn de normen voor de erkenning voor de POB zeer laag gesteld. De normen voor de minimum collectie na 10 jaar zijn ook niet hoog; deze voor de collectie na 20 jaar zijn normaal. Deze toekomstgerichte normen zijn echter niet nieuw. Zij gelden reeds sinds 1965 voor de subsidiëring van de bouw van gemeentelijke openbare bibliotheken.

Voor heel wat gemeenten is het nakomen van deze normen goed haalbaar.

De bij het decreet ingestelde erkenning door het Rijk is niet moeilijk te verkrijgen, zelfs te gemakkelijk zeggen een aantal bibliotheektechnici. Zij maakt van dan af echter de subsidiëring door Rijk en provincies voor het personeel, de uitrusting en de werking mogelijk, wat de lasten voor de gemeente haalbaarder maakt.

Voor gemeenten, die een geringe gemeentelijke bibliotheektraditie bezitten, is het inderdaad moeilijker om meteen aan de normen te beantwoorden

Vraag nr. 119
van 2 februari 1981
van mevrouw A. ROMMEL-SOUVAGIE

Jeugdehuizen — Subsidiëring

Gaarne vernam ik van de geachte Staatssecretaris hoeveel elk jeugdhuis in West-Vlaanderen afzonderlijk aan toelagen ontvangen heeft voor 1980.

Antwoord

Het geachte lid gelieve hierna de lijst te vinden van de erkende jeugdehuizen in West-Vlaanderen, alsmede de aan hen toegekende subsidies voor 1980.

Ik 'moet het geachte lid er wel op wijzen dat bedoelde bedragen nog niet volledig vereffend zijn.

Naast de voorschotten die reeds in 1980 betaald werden, wordt het saldo voorzien in de maanden mei-juni 1981.

1. Krak	43.655	8 5 80 Avelgem
2. OCF Daorta	465.246	8370 Blankenberge
3. De Kibboets	46.815	8000 Brugge
4. Zwaenenkerke	66.785	8200 Brugge-St. Michiels
5. Jakkedoe	69.230	8748 Desselgem
6. DJOC	59.450	8 160 Diksmuide
7. 't Bonapartje	59.450	8250 Ichtegem-Eernegem
8. Jeugdforum	57.005	8240 Gistel-Moere
9. 't Schuurke	202.622	8730 Harelbeke
10. J.O.C.	700.873	8900 Ieper
11. Kontrabas	59.450	8770 Ingelmunster
12. La Verna	578.787	8700 Izegem
13. Joc De Schuur	66.785	8 700 Izegem
14. De Beurze	193.025	8300 Knokke-Heist
15. De Wullok	64.340	8390 Knokke-Heist

16. Jeko	61.895	8500 Kortrijk
17. Doboje	61.895	8500 Kortrijk
18. Inktvis	75.000	8070 Lichtervelde
19. 't Beerke	54.560	8520 Menen-Lauwe
20. De Brugge	66.785	8432 Middelkerke-Leffmge
21. Non Stop	133.620	8400 Oostende
22. OHK	1.103.617	8400 Oostende
23. De Kim	734.900	8400 Oostende
24. Da-Van-Uus	69.230	8400 Oostende
25. Den Aert	54.560	8799 Wielsbeke-St.-Baafs-Vijve
26. 't Kloefke	1.206.569	8880 Tielt
27. De Barakke	89.658	8480 Veurne
28. Flash	69.230	8790 Waregem
29. 't Beneentborentje	54.560	8670 Wervik
30. Ten Goudberge	524.565	86 10 Wevelgem
31. De Blaasbalg	66.785	86 10 Wevelgem
32. Jonkhove	461.108	8260 Zedelgem-Aartrijke
33. De Harp	48.405	8550 Zwevegem

Vraag nr. 127
van 3 februari 1981
van de heer P. BREYNE

Jeugdorganisaties — Terbeschikkingstelling van leerkrachten

De wet van 29 maart 1965 stelt het beginsel vast van terbeschikkingstelling van leden van het onderwyzend personeel ten behoeve van de jeugdorganisaties.

Bij KB van 28 augustus 1971 werd het getal van de personen, die ter beschikking van de jeugdorganisaties kunnen gesteld worden, voor het ganse land op 120 gebracht.

Graag had ik van de geachte Staatssecretaris vernomen :

1. hoeveel leerkrachten ressorterend onder Nederlandse Nationale Opvoeding momenteel ter beschikking gesteld zijn van jeugdorganisaties;
2. hoeveel van deze leerkrachten behoren tot:
  - het rijksonderwijs;
  - het vrij gesubsidieerd onderwijs;
  - het officieel gesubsidieerd onderwijs.
3. van welke jeugdorganisaties deze personen omenteel ter beschikking gesteld zijn, en welke de ideologische of filosofische strekking is van deze jeugdorganisaties ?

Antwoord

Op de vragen gesteld door het geachte lid, heb ik de eer het volgende antwoord te geven.

1. Aantal leerkrachten afhingende van de Nationale Opvoeding en ter beschikking gesteld van de landelijke jeugdorganisaties : 67
2. Deze leerkrachten behoren tot volgende inrichtende machten :
  - Rijksonderwijs : 22
  - Vrij gesubsidieerd onderwijs : 29
  - Officieel gesubsidieerd onderwijs : 16
3. Ideologische of filosofische strekking van de jeugdorganisaties die een gedetacheerde in dienst hebben :
  - Jeugdorganisaties aangesloten bij de Katho-

lieke Jeugdraad : 14

- Jeugdorganisaties aangesloten bij het Socialistisch Jeugdverbond : 13
- Jeugdorganisaties aangesloten bij de Confederatie van Liberale Jeugdorganisaties : 7
- Jeugdorganisaties aangesloten bij de Federatie voor onafhankelijke jongerenorganisaties en jeugddiensten : 17
- Jeugdorganisaties bij geen enkele koepel aangesloten : 16

4. Jeugdorganisaties die leerkrachten ter beschikking hebben :

Chirojeugd Vlaanderen 2 KSA - VKSJ 2
 VVKS

Jongerengemeenschappen

KJM
 VKAJ
 CVA
 KVG
 MILAC
 NCMV
 KJR 2

Kernvalken
 Rode Valken
 ABVV Kadetten
 MJA
 Syndicale jeugd ABVV

Jong Socialisten
 v v s
 SOJB
 Contact J.
 Jeugddienst ABVV

NJV
 SFPOJ
 SJV
 PVV mutualisten
 PVV jongeren
 LVSJ
 JINT - OVIK
 Jediko
 LFJ
 CLJO

FOS 2
 ABN Kernen
 Jeugd en muziek

Jeugd en Wetenschap
AKO
BJ Natuurstudie
BJK
Jekino
NWKJ
Op Vrije Voeten
Tiem
VVDM
VJNC
VIA
FOJOD

Pioniers
Humjos
CVP Jongeren
Jefi
Natuur 2000
Kommunistische jeugd

VDCV
Jeugd en Welvaart
VFJM
Wandelhemen
NDO
Oxfam
Humjong
Jeugdendienst Maatschap. Partic. en Expressie
De Kei
Burgerdienst
Info Jeugd.

Al de vermelde jeugdorganisaties hebben één gedetacheerde in dienst met uitzondering van die jeugdorganisaties waarbij het aantal vermeld staat.

Het feit dat deze laatste twee gedetacheerden in dienst hebben is het gevolg van een fusie van twee landelijke organisaties die elk reeds een gedetacheerde in dienst hadden. Deze dubbele detachering is dus tijdelijk.

Vraag nr. 137
van 5 februari 1981
van de heer 0. VAN OOTEGHEM

Gemeentelijke raden voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding — Verplicht advies

Is de gemeentelijke overheid verplicht een door de gemeente erkende gemeentelijke raad voor cultuur en culturele vrijetijdsbesteding om advies te vragen telkens die overheid van zins is een maatregel te nemen inzake de culturele aangelegenheden ?

Moet bijvoorbeeld de gemeentelijke raad voor cultuur en vrijetijdsbesteding worden geraadpleegd vóór de oprichting van een cultureel centrum ?

Antwoord

Volgens artikel 6 van het decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact moet elke overheid alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid. Met dit doel zullen zij een beroep

doen op passende bestaande of op te richten organen en structuren, met het oog op inspraak en advies. De gemeente is niet verplicht om een culturele raad op te richten, maar zij is wel verplicht om het cultuurpact toe te passen.

De concrete formule om de gebruiken en de stellingen te betrekken bij de voorbereiding van het cultuurbeleid kan verschillend zijn. Een erkende culturele raad is één formule en kan aanzien worden als een passende bestaande structuur. Overigens schrijft artikel 2 van het decreet van 12 december 1974 de opdrachten van een culturele raad, en een van deze opdrachten luidt: „ Hij adviseert de gemeentelijke overheid inzake culturele aangelegenheden en inzake planning en bouw van culturele infrastructuur “.

Wenst de gemeente geen beroep te doen op een culturele raad, moet zij niettemin in een orgaan of structuur voorzien, die beantwoordt aan het cultuurpact, om de inspraak of het advies mogelijk te maken. De oprichting van een cultureel centrum b.v., is een overheidsmaatregel die deel uitmaakt van het cultuurbeleid.

Alle handelingen en reglementen, die in strijd zijn met de bepalingen van het cultuurpactdecreet en die uitgaan van overheden welke onder voogdij staan, kunnen opgeschort of nietigverklaard worden door de voogdijoverheid.

Vraag nr. 145
van 11 februari 1981
van de heer 0. VAN DEN BROECK

Scholing en studiereizen voor jonge landbouwers — Subsidiëring

Kan de geachte Staatssecretaris mij, via het Bulletin van Vragen en Antwoorden mededelen, in verband met het onderwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1980, en meer bepaald wat betreft (art. 44.20) de toelagen voor de scholing van de personen die in de landbouw werkzaam zijn: tussenkomst in de kosten van uitwisseling van jonge Belgische en vreemde landbouwers, alsook in de kosten van studiereizen naar het buitenland voor landbouwers, beroepslandbouwers of hun vertegenwoordigers :

1. of in het afgelopen jaar studiereizen plaatsgrepen welke betoelaagd werden van vertegenwoordigers der landbouwers;
2. zo ja, uit welke organisaties deze vertegenwoordigers afkomstig waren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te laten weten dat er in 1980 een toelage toegekend werd aan een vertegenwoordiger van de Belgische Boerenbond en aan een vertegenwoordiger van de Katholieke Landelijke Jeugd voor het bijwonen van een seminarie dat ingericht werd door het „ Centre Européen pour la Formation et la Promotion en Milieu Agricole en Rural “.

Dit seminarie had plaats te Verone (Italië) en was gewijd aan de vestigingsproblemen aan de jonge landbouwers.

Tevens worden toelagen verleend aan 4 Belgische jonge landbouwers en 2 Belgische jonge landbouwsters die in de USA een landbouwstage doormaakten. Ook werden toelagen verleend aan 4 jonge Amerikaanse landbouwers die een stage in België doormaakten. Dit uitwisselingsprogramma ging door in samenwerking tussen de KLJ-Groene Kring, de FFA (Future Farmers of America) en het departement van Landbouw.

Vraag nr. 166
van 19 februari 1981
van de heer P. DE VLIES

Gemeentelijke Centrale Bibliotheken — Uitbreiding naar de wijken en de deelgemeenten

Het decreet over de bibliotheken van 19 juni 1978 schrijft een uitbreiding voor van de gemeentelijke centrale bibliotheken naar de wijken en de deelgemeenten toe, binnen de deelgemeenten toe, binnen de vijf jaren, vóór 1.1.1984.

Een dergelijk imperatief volledig realiseren is zeer kostelijk voor de betrokken gemeenten.

Mad, rekening houdend met de crisis en de geldnood van vele gemeenten, dat programma niet over tien jaar gespreid worden ?

Antwoord

Hierbij kunnen wij het geachte lid mededelen dat het bibliotheekdecreet zelf geen verplichtingen oplegt voor de oprichting van filialen en uitleenposten. Om deze leemte op te vullen werd in het KB van 13 september 1979 houdende de voorwaarden tot erkenning door de Staat van de Nederlandstalige openbare bibliotheken (art. 13) voor de gemeentelijke plaatselijke openbare bibliotheken met een werkgebied van ten minste 10.000 inwoners de verplichte oprichting voorzien van een afdeling gedecentraliseerd bibliotheekwerk. Ten laatste twee jaar na de eerste erkenning moet in de hoofdbibliotheek met de vorming van een specifieke collectie worden begonnen om de filialen en uitleenposten in wording te kunnen voorzien van vaste en/of wisselcollecties. De werking naar de wijken en de deelgemeenten zal in uitvoering van deze optie dus normaliter vanuit de plaatselijke openbare bibliotheek moeten gebeuren.

Indien inderdaad mocht blijken dat deze verplichting ten aanzien van de afdeling gedecentraliseerd bibliotheekwerk moeilijk te realiseren is, kan altijd een wijziging van dit koninklijk besluit worden voorgesteld. Ik zal niet nalaten deze aangelegenheid onverwijld voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor de Openbare Bibliotheken.

Voor de centrale openbare bibliotheken is wel een centraliserende, coördinerende en adviserende taak tegenover de plaatselijke openbare bibliotheek van haar werkgebied voorzien. Via het afsluiten van overeenkomsten met de gemeenten kunnen zij alge-

mene collecties voor filialen en uitleenposten ter beschikking stellen of rijdende filialen inleggen. Ter zake verwijzen wij naar art. 8 van het KB van 13 september 1979 betreffende de soorten, de vestiging en de organisatie van de Nederlandstalige openbare bibliotheken.

Stippen wij volledigheidshalve nog aan dat in 1980 enkel de centrale openbare bibliotheek van de provincie Limburg te Hasselt werd erkend.

Vraag nr. 175
van 27 februari 1981
van de heer J. VALKENIERS

Vrije radiozenders — Discriminatie

Dringt zich op het gebied van de „vrije radio's” geen snelle oplossing op daar nu de BRT zich voornemt de vrije zenders uit te schakelen door bepaalde golflengten op de FM-band te bezetten ? Hoelang zal deze „golf”-oorlog nog duren ? Wordt het voorstel van collega Kuijpers best niet onmiddellijk behandeld ?

Kan daarmee immers niet definitief komaf gemaakt worden met de heersense discriminatie tussen de vrije zenders in Vlaanderen, Wallonië in het Brusselse Gewest.

Wat ziet de geachte Staatssecretaris op het gebied van legalisatie van de vrije zenders als haalbaar, respectievelijk ontoelaatbaar ?

Antwoord

De BRT had met het oog op de bescherming van de Vlaamse belangen klein vermogen in bedrijf gesteld op frequenties tussen de 100-104 MHz-band die krachtens de internationale overeenkomsten aan België zijn toegewezen.

Ook zijn er, en dit op vraag van de Europese PTT-administratie, proefuitzendingen gebeurd op een derde frequentie.

De voorstellen van decreet van de heer Kuypers C.S. en van de heer Grootjans C.S. worden in de Commissie voor mediabeleid van de Vlaamse Raad behandeld.

Op technisch vlak is aan de Minister van PTT meegedeeld dat de BRT twee frequenties in de band 100- 104 MHz voor lokale radio vrijgeeft.

Inzake eventuele legalisatie lijkt mij alleen lokale radio, die aan vast te leggen culturele en technische normen voldoet, haalbaar.

Vraag nr. 178
van 27 februari 1981
van de heer J. GABRIELS

Plus-3-pas — Uitreikingsvoorwaarden

Verschillende bonden van gepensioneerden vragen me of er mogelijkheid bestaat om de Plus-3-pas ook uit te reiken aan alle personen vanaf 55 jaar,

aangezien vele mensen op dit ogenblik op **bruggen**-sioen worden geplaatst en alzo veel vrije tijd krijgen.

Door deze mensen een Plus-3-pas te bezorgen kunnen ze deelnemen aan verschillende manifestaties en dit aan verminderde prijzen. Kan de geachte Staatssecretaris me medelen :

1. of een Plus-3-pas kan uitgereikt worden aan alle personen vanaf de leeftijd van 55 jaar;
2. welke financiële lasten de uitgifte van deze passen meebrengt voor de Vlaamse deelregering ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen:

De Plus-3-Pas wordt van bij de totstandkoming van dit initiatief op verzoek uitgereikt aan alle personen van 60 jaar oud en meer. Steeds werd tot nu toe vastgehouden aan deze leeftijdsgebonden regel.

Aan de 4 16 plaatselijke uitreikingsdepots wordt eenzelfde toepassing gevraagd. Ter vergelijking kan eventueel worden gewezen op het feit dat de **gelijk**-aardige „ Pas 65 ” in Nederland eveneens leeftijdsgebonden is. Hierop wordt één afwijking toegestaan, nl. voor 60-plussers die gehuwd zijn of duurzaam samenwonen met een 65-plusser.

Het Ministerie van de Franse Gemeenschap verspreidt sedert 1978 eveneens een „ Carte-S ” (senior), voor 60-plussers en, zoals de betrokken administratie vermeldt „ eventueel ook voor bruggepensioneerden “.

De financiële lasten die de uitreiking van deze passen voor de Vlaamse deelregering meebrengt zijn gering. Naast een administratief medewerker, zijn er de druk- en verzendingskosten van de passen en de beschikbaar gestelde kleefvignetten en affiches.

Voor de herdruk van de Plus-3-Passen en kleefvignetten (kleine en middelgrote) werden voor 1979 en 1980 volgende bedragen uitgetrokken :

1979 Herdruk Plus-3-Passen: 49.856,- F.
Herdruk kleefvignetten : 24.795,- F.

1980 Herdruk Plus-3-Passen: 49.372,- F.
Herdruk kleefvignetten : 75.608,- F.

Vraag nr. 182 van 5 maart 1981 van de heer P. VAN GREMBERGEN

VZW Federatie Jeugd en Muziek — Subsidiëring en personeelsbestand

Zou de geachte Staatssecretaris mij in verband met de Federatie Jeugd en Muziek-Vlaanderen, een erkende Culturele instelling, gevestigd in het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad, het volgende willen medelen.

1. **Of** de VZW Federatie Jeugd en Muziek-Vlaanderen, p.a. Paleis voor Schone Kunsten, Koningstraat 10, 1000 Brussel, langs directe of indirecte weg toelagen ontvangt van het Ministerie van Nederlandse Cultuur ?
2. Zo ja, hoe groot was het bedrag van deze toelagen voor de jaren 1975, 1976, 1977, 1978 en 1979?
3. Hoe is de samenstelling van deze VZW wat betreft bezoldigd personeel ?
4. Welke zijn de weddeschalen, voorzien voor het bezoldigd personeel ?
5. Met welke bezoldiging en graad in overheidsdienst zijn bovengenoemde personeelsleden gelijk te stellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid volgende gegevens mede te delen.

1. De Federatie Jeugd en Muziek-Vlaanderen ontvangt inderdaad subsidies van het departement Nederlandse Cultuur.
2. Toelagen aangerekend op de begroting van het jaar:
  - 1975 : 1.350.000 F.
  - 1976 : 1.650.000 F.
  - 1977 : 1.950.000 F.
  - 1978 : 1.950.000 F.
  - 1979 : 2.198.705 F.
3.
  - a) Secretaris-Generaal (1)
  - b) Directiesecretaresse (1)
  - c) Begeleider toernees (1) half-time
  - d) Boekhoudster (1) kwart-time
  - e) Coördinator — schoolconcerten (1) half-time
  - f) Bijzonder tijdelijk kader (1) 8 maanden
4.
  - a) Secretaris-Generaal geniet de weddeschaal 373.968-583.848 (100%)
  - b) Directiesecretaresse geniet de weddeschaal 273.480-436.932 (100%)
  - c) Begeleider toernees geniet de weddeschaal 221.328-342.168 (100%)
  - d) Boekhoudster geniet de weddeschaal 235.956-365.700 (100%)
  - e) Coördinator-Schoolconcerten geniet de weddeschaal 273.480-436.932 (100%)
  - f) Bijzonder tijdelijk kader geniet de weddeschaal 273.480-436.932 (100%)
5.
  - a) Secretaris-Generaal = weddeschaal 13/2 = Adviseur-Hoofd van Dienst
  - b) Directiesecretaresse = weddeschaal 1 0/ 1 = Bestuurssecretaris
  - c) Begeleider toernees = weddeschaal 23/2 = Vertaler le klas
  - d) Boekhoudster = weddeschaal 24/2 = Beheerder-Secretaris
  - e) Coördinator-Schoolconcerten = weddeschaal 1 0/ 1 = Bestuurssecretaris
  - f) Bijzonder tijdelijk kader = weddeschaal 1 0/ 1 = Bestuurssecretaris

Vraag nr. 189
van 11 maart 1981
van de heer W. KUIJPERS

Aankoop van huis — Verwervingspremie

Bij koninklijk besluit van 25 augustus 1980 werd een verwervingspremie ingesteld voor de Vlaamse Gemeenschap met ingang van 1 september 1980 ten gunste van privé-personen die voor eigen rekening en voor eigen gebruik een huis in de privé-sector kopen, dat voordien al bewoond geweest is.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris vernemen.

1. Hoeveel dossiers sedertdien aanhangig werden gemaakt ?
2. Hoeveel uitkeringen en ten belope van welke som sedertdien werden uitgekeerd ?
3. Welke personeelsleden de uitvoering van deze dossiers behandelen ?
4. Is het de geachte Staatssecretaris bekend dat verschillende begunstigden sedert geruime tijd wachten op de uitkering van hun premie, doordat de administratie de dossiers niet verwerken kan ?
 Zoja, welke oplossing meent zij te geven aan dit nijpend probleem ?

Antwoord

Het believe het geachte lid in chronologische volgorde het antwoord op de door hem gestelde vragen te willen vinden :

1. op het einde van de maand februari 1981 waren er 2.770 verwervingspremieaanvragen ingediend ;
2. tot op heden werden nog geen verwervingspremies uitgekeerd;
3. in afwachting dat de personeelsleden, die in het raam van een BTK project moeten worden aangeworven, in dienst zullen treden, worden de ingediende verwervingspremieaanvragen samengesteld en in de mate van het mogelijke afgehandeld door enkele bedienden van andere diensten ;
4. de BTK-personeelsleden worden momenteel aangeworven waardoor met het onderzoek van de dossiers op grote schaal kan worden begonnen.
 Ten einde de opleiding van die bedienden sneller te doen verlopen, zullen ze ten dele worden uitgewisseld met personeelsleden van andere diensten die reeds een volledige opleiding hebben gekregen.

Op die manier zal worden getracht de opgelopen achterstand zo spoedig mogelijk in te halen.

**II. VRAAG WAAROP EEN VOORLOPIG
 ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art.
 63, 6)**

**STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE
 GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN
 OCKEN)**

Vraag nr. 187
van 6 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Limburg — Maatschappijen voor sociale woningbouw

In Limburg zijn 8 maatschappijen erkend door de NLM voor sociale woningbouw. De maatschappelijke zetel van deze maatschappijen bevinden zich te Hasselt, Beringen, Neerpelt, Tongeren, Genk, Rekem, Diepenbeek en Houthalen.

In dit verband had ik graag het volgende vernemen :

1. de oprichtingsdatum van deze maatschappijen;
2. de samenstelling van de Raden van Beheer enz. van deze maatschappijen per 1 januari 1981 ;
3. overzicht van de activiteiten van deze maatschappijen ;
4. krijgen de beheerders van deze maatschappijen vergoedingen betaald; zo ja, hoeveel bedraagt dit aan index 100;
5. zijn er buiten deze acht maatschappijen nog andere maatschappijen die aan sociaal woningbouw doen; zo ja, welke zijn dat en hoe is de samenstelling van deze maatschappijen wat betreft Raad van Beheer per 1 januari 1981 ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid te melden dat ik bijkomende inlichtingen laat inwinnen bij de Nationale Landmaatschappij.

Zodra ik die ontvangen heb, zal ik hem onmiddellijk mijn definitief antwoord mededelen.

**III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE
 TERMIJN (R.v.O. art. 63, 5)**

MINISTER VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (M. GALLE)

Vraag nr. 90
van 16 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Provincie Limburg — Stortplaatsen voor afvalstoffen

Onlangs signaleerde de Nederlandse ingenieur M. Lodewijks, gedeputeerde van de provincie Limburg in Nederland dat in Nederlands-Limburg acht

gevaarlijke storten aanwezig zijn van chemisch afval.

Vanzelfsprekend zijn een groot aantal chemische bedrijven in Nederlands-Limburg daarvoor verantwoordelijk. In onze provincie Limburg liggen ook een aantal chemische bedrijven die regelmatig afvalstoffen produceren. De alom bekende collector langs het Albertkanaal had onder meer de bedoeling om de afval van deze bedrijven op te vangen.

Graag had ik dan ook van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. De huidige bestaande chemische bedrijven in Limburg produceren jaarlijks grote hoeveelheden afval.
  - Worden deze hoeveelheden gemeld ?
  - Hoeveel ton van deze afval wordt gestort, waar en met welke controle ?
2. Hoe is de huidige stand van zaken in verband met het onderzoek naar stortplaatsen voor afval van chemische aard en andere industriële afval ?

Vraag nr. 91
van 16 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

GIMV — Statuut der beheerders en overzicht van de beheersverrichtingen

In verband met het functioneren van de GIMV mede naar aanleiding van de overname van NV GREGG Europe en Flandria had ik graag het volgende vernomen.

1. De GIMV is een NV die volgens de wetten van het handelsrecht werkt. De daden die de beheerders uitvoeren zijn daden van koophandel. Is dit inderdaad zo ? En hebben de beheerders in de GIMV inderdaad voldoende ervaring op dit vlak? Op welke basis zijn de beheerders benoemd?
2. Mag ik een overzicht van de boekhoudkundige verrichtingen van het jaar 1980 die door GIMV werden uitgevoerd ?
 Welke belangen in welke bedrijven heeft de GIMV tot op heden genomen?
 Welk boekhoudkundig systeem wordt gevolgd bij de GIMV en door wie wordt dit systeem uitgevoerd ?
3. Mag ik een overzicht van de ontvangsten en uitgaven van de GIMV en van de financiële planning ter zake ?
4. Is het inderdaad juist dat de Directeur-generaal en de Voorzitter van de GIMV zonder mandaat van het directiecomité en/of Raad van Beheer kaskredieten aangaan ten belope van 600 miljoen?
5. Vaak treedt de kabinetschef als plaatsvervanger van de Minister op. Is het normaal dat een kabinetschef of andere kabinetsmedewerkers in de Raad van Beheer van de GIMV zetelen? Kan dit een objectieve visie op investeringsdossier voldoende waarborgen ?
 Welke kabinetsmedewerkers zetelen in de Raad van Beheer van de GIMV ?

Vraag nr. 93
van 23 maart 1981
van de heer H. VANVELTHOVEN

Drinkwaterwinning te Eisden — Maasmechelen — Omliggende stortplaatsen

Met het oog om de bescherming van de drinkwaterwinning te Eisden — Maasmechelen zou het me verheugen te mogen vernemen.

1. Of de geachte Minister geen bezwaren heeft tegen de inrichting van een stortplaats in de LKW-groeve aldaar en welke argumentatie ter zake geldt ?
2. Of de Minister reeds overwogen heeft om een inventaris op te maken van de bestaande en reeds gesloten stortplaatsen in het Limburgse Maasland en of er ter zake ernstige onderzoeken zullen plaatsvinden met het oog op gepaste maatregelen ?

Vraag nr. 94
van 23 maart 1981
van de heer J. SOMERS

Heist-op-den-Berg en omgeving — Onderzoek inzake verspreiding van gaswolk

Op 13 februari jongleden werd te Heist-op-den-Berg een gaswolk vastgesteld die een azijnzuurachtige stank verspreidde en de zintuigen ten zeerste prikkelde. Ook in de omgeving van Heist-op-den-Berg, o.a. te Booischot, Westmeerbeek, Herselt en Houtvenne deed hetzelfde verschijnsel zich voor. Het Centrum voor Lucht- en Waterverontreiniging werd van deze situatie op de hoogte gebracht en zou de zaak onderzoeken. Dienaangaande moge ik de geachte Minister vragen mij de resultaten van dit onderzoek te willen meedelen.

Vraag nr. 95
van 23 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Chemische en gevaarlijke afvalstoffen — Stortplaatsen

Onlangs heeft de Nederlandse Minister van Volksgezondheid en Milieuhygiëne verklaard dat er geen kans bestaat om op korte termijn de meer dan 4.000 stortplaatsen waar chemische en andere gevaarlijke afval opgeslagen is te „reinen“.

Van die 4.000 stortplaatsen zijn er 300 waarvan de toestand als urgent kan beschouwd worden.

In vergelijking met Nederland is de situatie bij ons nog veel slechter omdat de wetgeving ter zake in België bijna onbestaande is. Bovendien verklaarde de Nederlandse Minister dat het aan voldoende middelen en technieken ontbreekt om die verontreiniging tegen te gaan.

In dit verband had ik van de geachte Minister graag het volgende vernomen.

1. Hoeveel gevaarlijke stortplaatsen, op het vlak van dumpen van chemische en andere gevaarlijke afvalstoffen, zijn er?

2. Welk onderzoek wordt ter zake ondernomen om een duidelijk inzicht te krijgen in :
  - a) het aantal bedrijven die **jaarlijks** grote hoeveelheden giftige afval produceren, op welke wijze dat dit verwerkt en gedumpt wordt;
  - b) welk onderzoek wordt in opdracht van uw departement uitgevoerd om hieraan een degelijke oplossing te geven ;
  - c) welke methoden en technieken staan momenteel ter beschikking om een groot aantal gevaarlijke stortplaatsen op te ruimen ?
3. Welke mogelijkheden staan ter beschikking wanneer moest blij ken dat er in ons land bijvoorbeeld een 300-tal gevaarlijke stortplaatsen zijn, om deze op te ruimen en wie moet dan voor de kosten instaan?

STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE GEMEENSCHAP (R. DE BACKER-VAN OCKEN)

Vraag nr. 191
van 13 maart 1981
van de heer W. SEEUWS

Eke- Nazareth — Klachten inzake bouwmisdrijven

Volgens de wet van 28 december 1976, artikel 16 (5.1) van de algemene voorschriften voor het gewestplan, mag in een dagrecreatiezone enkel recreatie en toeristische accommodatie voorkomen, bij uitsluiting van elke verblijfsaccommodatie.

Ik meen te weten dat tegen het gemeentebestuur van Eke-Nazareth bij alle ter zake bevoegde instanties reeds herhaaldelijk klachten werden ingediend omdat het gemeentebestuur blijft weigeren op te treden tegen bouwmisdrijven en de uitbating zonder wettige vergunning van een camping op het terrein genaamd Biezenhof (zandwinningsput van de E met omringende grond) gelegen op het grondgebied Nazareth.

Op bedoeld terrein werd daarenboven door de eigenaar twee woningen gebouwd die weliswaar op het plan waren aangeduid als loodsen voor het opbergen van boten, vis en tuingerief. Deze **onwettelijk** ke toestand werd blijkbaar achteraf geregulariseerd, en aan een van deze woningen zijn thans opnieuw uitbreidingswerken aan de gang. Verder bevinden zich op het terrein tientallen caravans en weekend verblijven die in hout zijn opgetrokken.

Er zijn in de voorbije jaren door de **voogdijbesturen** reeds verschillende bevelschriften aan het gemeentebestuur van Nazareth gericht om het terrein te doen ontruimen omdat het niet beantwoord aan de wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening.

Ten titel van inlichting zou ik graag van de geachte Staatssecretaris de brieven uitgaande van het **Commissariaat-generaal** voor Toerisme en van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen ter beschikking houden.

Graan zou ik willen weten of de mij bekend gemaakte gegevens juist zijn en zo ja welke maatregelen zij denkt te zullen treffen om zonder verder uitstel de uitbating van deze onwettige camping en het optrekken of uitbreiden van gebouwen op bedoeld terrein ongedaan te maken.

Vraag nr. 192
van 13 maart 1981
van de heer G. BOEYKENS

Openbare bibliotheken — Weddetoelagen aan leidend en technisch personeel

Op 9 juli 1980 verscheen het KB betreffende de toekenning van weddetoelagen voor het leidend en technisch personeel van de Nederlandstalige erkende openbare bibliotheken.

In art. 7 en art. 17 worden de toelatingsvoorwaarden en de weddetoelagen opgesomd.

In art. 7-d werden de voorwaarden vanaf assistent-dienstleider gesteld dat het personeel een einddiploma, ma moet bezitten van een erkende instelling voor bibliotheekwetenschappen en de akte van bekwaamheid.

In art. 17, 3-8, worden de weddetoelagen opgesomd voor bedoelde personeelsleden.

In de wetenschappelijke bibliotheken zijn er eveneens personeelsleden die een diploma van bibliotheekwetenschappen bezitten en daarbij ook de akte van bekwaamheid hebben en bovendien de leiding hebben van een bibliotheek technische dienst.

Kunnen deze personeelsleden eveneens genieten van een gelijk kaardige weddetoelage ?

Vraag nr. 193
van 17 maart 1981
van de heer W. KUIJPERS

Frans- Vlaanderen — Cursus Nederlands via BRT

Op basis van de overeenkomsten van Bordeau en Gallway (Raad van Europa) ware het aangewezen dat Vlaanderen voor de Nederlandstaligen in Frankrijk een sterke inzet zou betonen.

Vele privé-initiatieven, o.a. „ Ons Erfdeel” en BRT-programma's getuigen hiervan. Eén van de grensoverschrijdende middelen kan de wekelijkse uitzending zijn van een cursus Nederlands via onze BRT 2-omroep West-Vlaanderen voor de ± 100.000 inwoners van Frans-Vlaanderen die een streektaal van het Nederlands spreken.

Graag vernam ik van de geachte Staatssecretaris of zij dergelijk initiatief ter harte wil en kan nemen ?

Vraag nr. 194
van 17 maart 1981
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Belgische Politieke Partijen — Aanwezigheden van BRT bij persconferentie

Wekelijks worden door de verschillende Belgische Politieke Partijen persconferenties georganiseerd na de bijeenkomst van het partijbestuur. Telkens is hierbij iemand van de BRT aanwezig.

1. In hoeveel gevallen van deze partijbijeenkomsten wordt melding gemaakt op de BRT-TV of op de BRT-radio en dit voor de onderscheiden partijen ?
2. Het is algemeen geweten dat sommige redacteurs een politieke of semi-politieke carrière op het oog hebben. Op welke wijze wordt de onafhankelijkheid van de berichtgeving in bovenvermelde zaak gewaarborgd ?

Vraag nr. 195
van 17 maart 1981
van de heer J. GABRIELS

Europees Hof te Luxemburg — Uitspraak inzake reclameuitzendingen van buitenlandse zenders

In de loop van de maand maart 1980 heeft het Europese Hof te Luxemburg duidelijk uitspraken gedaan inzake het feit dat de Belgische overheid de kabelmaatschappijen kan verbieden reclameuitzendingen die via buitenlandse zenders België inkomen te verbieden.

Graag had ik vernomen welke gevolgen men verbindt aan deze uitspraak van het Europese Hof en op welke termijn men denkt reclame te verbieden die via kabelmaatschappijen gedistribueerd wordt na opvang uit het buitenland ?

Vraag nr. 197
van 19 maart 1981
van de heer W. PEETERS

Sociaal- Culturele groepen — Subsidiëring

1. Kan de geachte Staatssecretaris mij per gemeenschap mededelen hoeveel verenigingen in 1980 werden gesubsidieerd en voor welke bedragen, ingedeeld als volgt :
  1. verenigingen met katholieke strekking;
  2. verenigingen met socialistische strekking;
  3. verenigingen met liberale strekking;
  4. verenigingen met Vlaams-nationalistische strekking.
2. Welke zijn de vooruitzichten voor 1981, hoe zal de verdeelsleutel tussen de diverse verenigingen met sociaal-cultureel karakter er uit zien ?
3. Zelfde vraag als 1 en 2, doch inzake de subsidiëring door de provincie ?
4. Zelfde vraag als 1 en 2, doch inzake subsidiëring via de gemeente ?

Vraag nr. 198
van 19 maart 1981
van de heer J. CAUDRON

Cultuurcentrum „De Brakke Grond” te Amsterdam — Eventuele Franse Cultuurmanifestaties

Medegedeeld werd dat het cultureel centrum „De Brakke Grond” te Amsterdam ook activiteiten zou organiseren in verband met de Franse cultuur en de Franse gemeenschap in België.

Worden er in het „Centre culturel de Belgique” te Parijs ook initiatieven genomen in verband met de Nederlandse cultuur in ons land ?

Vraag nr. 199
van 20 maart 1981
van de heer K. POMA

BRT — Zendtijd

Het decreet op de BRT — gestemd door de Vlaamse Raad — had duidelijk de bedoeling meer zendtijd te voorzien voor ideologische en filosofische strekkingen. De Vlaamse Raad handelde daarmee in de geest van art. 1 van het Cultuurpact. Het blijkt dat de BRT er niet in slaagt deze geest te realiseren of te respecteren in zijn eigen programma's. Immers in zijn uitzending naar het buitenland (Wereldomroep) vinden we volgende toestand.

Op dinsdag, donderdag en zondag van 13.05 u. GMT tot 13.30 u. en op dezelfde dagen na de nieuwsuitzending van 18.00 uur GMT ontvangen de Vlamingen in het buitenland het missieprogramma. Het bestaat uit persoonlijke boodschappen voor missionarissen en missiezusters en uit een overdaad aan katholieke propaganda. In het totaal worden er dus 150 minuten per week, of 7.800 minuten per jaar (d.i. 130 uren) besteed aan eenzijdige katholieke propaganda op kosten van de hele gemeenschap en daar staat voor de vrijzinnige Vlamingen (en die bestaan ook in het buitenland !) en voor de mensen met andere religies geen enkel uur zendtijd tegenover.

Graag vernamen we van de geachte Staatssecretaris :

1. welke de motivatie is voor een dergelijke eenzijdige programmatie;
2. of de geachte Staatssecretaris dergelijk eenzijdig tijdsgebruik kan onderschrijven;
3. wat de geachte Staatssecretaris meent te ondernemen opdat Belgische onderdanen — meer speciaal Vlamingen — in het buitenland, ook ideologisch en filosofisch zouden gerespecteerd worden net zoals in het moederland. Voor velen onder hen is het radiomedium een van de belangrijkste contactmiddelen met hun culturele bodem.

Vraag nr. 200
van 23 maart 1981
van de heer J. SOMERS

Vaste Nationale Cultuurpactcommissie — Uitvoering van de uitspraken

Tijdens haar algemene vergadering van 17 september 1979 heeft de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie uitspraak gedaan inzake de klachten 085 en 161, gericht tegen het gemeentebestuur van Sint-Katelijne-Waver. Met unanimitieit verklaarde de Cultuurpactcommissie de beide klachten ontvankelijk en gegrond; de gegrondheid was gebaseerd op het feit dat te Sint-Katelijne-Waver, bij ontstentenis van een normen- of puntenstelsel, de gemeentelijke subsidieverdeling aan de plaatselijke verenigingen niet het voorwerp uitmaakte van een nominatim inschrijving in de begroting, en bovendien op het feit dat de subsidiëring **discriminatorisch** en geheel willekeurig verliep. Ten einde haar uitspraak kracht bij te zetten gaf de Cultuurpactcommissie strikte richtlijnen mee aan het gemeentebestuur, maar ook aan de toezichthoudende provincie-overheid, alsook aan de nationale tutelare overheid.

Heden ten dage moeten wij vaststellen dat het gemeentebestuur van Sint-Katelijne-Waver de uitspraken van de Cultuurpactcommissie gewoonweg negeert, en dat de toezichthoudende instanties evenmin optreden, alhoewel de Cultuurpactcommissie hun daar uitdrukkelijk om verzoekt. De begroting voor het dienstjaar 1981 lijdt bovendien aan hetzelfde euvel als deze die toentertijd aanleiding gaven tot de indiening van bedoelde klachten; alweer schrijft men vrij veel subsidies op globale begrotingsposten in; de discriminatie die in 1977 en 1978 reeds bestond is nog steeds niet opgeheven; de subsidiëring is nog steeds even willekeurig.

Dienaangaande, had ik van de geachte Minister graag vernomen :

1. waarom hij de naleving van de uitspraken van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie niet opvolgt ;
2. waarom hij niet optreedt wanneer de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie voor de voogdij-overheden specifieke maatregelen voorschrijft ;
3. in hoeverre er tussen zijn diensten en deze van de provincie-overheid samenwerking bestaat om een correcte uitvoering van de uitspraken van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie te waarborgen ;
4. hoe het tenslotte te verklaren is dat de voogdij-instanties bij de opvolging van de uitspraken van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie nu eens niet, en dan weer wel optreden.

Vraag nr. 201
van 24 maart 1981
van de heer W. CLAEYS

Arrondissement Gent-Eeklo — Sociale huisvesting

Kan de geachte Staatssecretaris ons de **verwezenlijkingen** mededelen van de erkende vennootschappen van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en de Nationale Landmaatschappij van het arrondissement Gent-Eeklo :

1. gebouwd en aan privé-personen verkocht;
2. gebouwd en door de maatschappij verhuurd;
3. in aanbouw zijnde;
4. het voorwerp zijn van een door de NMH of NLM goedgekeurd plan.

Vraag nr. 202
van 25 maart 1981
van de heer A. DE BEUL

Sint-Bernardusabdij te Hemiksem — Bestemming

Met mijn schriftelijke vraag (nr. 76) van 7 februari maakte ik de Staatssecretaris er reeds op attent, dat de (beschermd) Sint-Bernardusabdij te Hemiksem bij gebrek aan enig initiatief dreigt te verkrotten en voor de gemeenschap verloren te gaan.

Het is u bekend dat de gemeente Hemiksem, met het oog op de verwezenlijking van een recreatiezone, belangstelling heeft voor het gebouw en voor de bij horende gronden.

Niet enkel omdat de verwervingsprijs van 6 à 7 miljoen té hoog ligt voor de gemeente, maar vooral omdat voor de hele Rupelstreek de behoefte bestaat aan een groene recreatiezone, ligt het voor de hand dat dringend een initiatief dient genomen om uit de bestaande impasse te geraken.

Ik moge hierbij verwijzen naar de suggestie van de heer Gouverneur van de provincie Antwerpen, die reeds in 1978, n.a.v. een bezoek aan de abdij, aandrang op het samenroepen van een vergadering met alle belanghebbenden. Daarbij werd gedacht aan :

- het gemeentebestuur van Hemiksem (en bij uitbreiding, gezien de reeds aangehaalde regionale behoeften, de gemeentebesturen van Rumst, Niel, Boom en Schelle);
- de provincie;
- het Ministerie van Landsverdediging
- het Ministerie van Cultuur e.a.

Tijdens een dergelijk overleg, waartoe u als Staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap het initiatief zou kunnen nemen, is het mogelijk, tot verdere beveiliging en valorisering van de Sint-Bernardusabdij :

- een procedure van overdracht te bepalen en
- de juiste bestemming vast te leggen.

Mag ik van de geachte Staatssecretaris in die zin een initiatief verwachten ?

**STAATSSECRETARIS VOOR DE VLAAMSE
GEMEENSCHAP (R. STEYAERT)**

Vraag nr. 70
van 23 maart 1981
van de heer J. VALKENIERS

Dagcentra voor mentaal gehandicapten — Definitieve dagprijs 1978

De definitieve dagprijs 1978 voor de dagcentra voor mentaal gehandicapten is nog steeds niet gekend. Het hoeft niet gezegd dat dit hinderlijk werkt voor de besturen die hun begroting moeten opmaken en een overzicht moeten hebben op hun financiële toestand.

Voor wanneer kan deze verwacht worden ?